

**Raport de cercetare:
Grupuri informale în domeniul Tineretului**

Barcelona, iunie 2020

Acest raport a fost realizat cu sprijinul financiar al Uniunii Europene (programul Erasmus+), prin proiectul „empowering the informal” (Ref. 2018-3-RO01-KA205-061362). Conținutul acestui document este sub responsabilitatea exclusivă a autorilor și în niciun caz nu poate fi considerat ca reflectând poziția Uniunii Europene.

Raport realizat de Saida López-Crespo, Georgeta Ion și Aleix Barrera-Corominas, alături de contribuțiile membrilor proiectului Empowering the Informal.

Imagini de pe Freepik.es

Cuprins

1. INTRODUCERE	4
2. ANCHETA DE CERCETARE	7
3. METODEDE ȘI PROCESE.....	9
4. ARII ȘI ELEMENTE DE STUDIU.....	12
5. REZULTATE	14
5.1. Cercetarea documentară.....	14
5.2. Rezultate cantitative	19
5.3. Rezultate calitative	31
6. CONCLUZII ȘI IDEI PENTRU INTERVENȚIE.....	42
7. REFERINȚE	47
8. ANEXE	48
8.1. Anexa 1: Șablon de cercetare de birou	48
8.2. Anexa 2. Sondaj	50
8.3. Anexa 3. Scriptul interviului	56

1. INTRODUCERE

Grupurile pot fi înțelese drept contextul adecvat în care are loc învățarea informală (Green, 2008). Unele dintre beneficiile învățării informale sunt: dezvoltarea competențelor și actualizarea cunoștințelor personale și specifice, promovarea creării de cunoștințe (Paavola, Lipponen și Hakkarainen 2004), facilitarea schimbărilor de atitudine și a valorilor profesionale și transferul direct în contextul postului (Burke și Hutchins 2007; Enos, Kehrhahn și Bell 2003), oferind mai multă încredere participanților și niveluri mai ridicate de satisfacție, printre altele (Bednall, Sanders și Runhaar 2014).

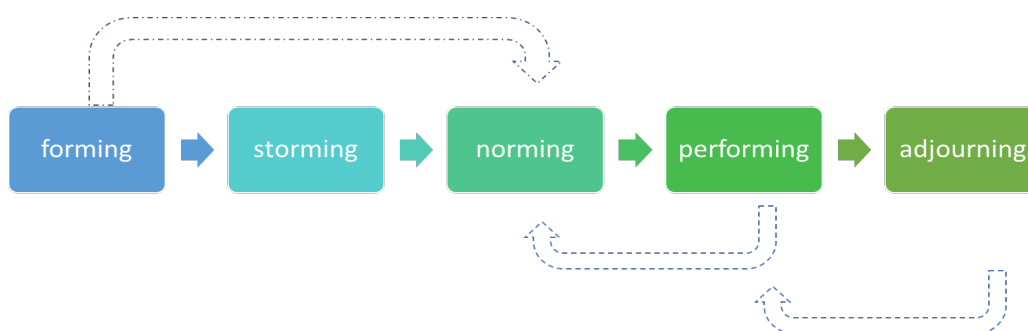
Unele dintre caracteristicile grupurilor informale sunt: (1) companie; (2) un sentiment de apartenență; (3) un ghid de comportament corect (standarde sociale, normă socială); (4) un mijloc de rezolvare a problemelor ce țin de muncă — munca în echipă poate face treaba mai ușoară și mai plăcută; (5) protecția membrilor (adică securitatea socio-emoțională); (6) un forum natural pentru luarea deciziilor cu privire la muncă — asigură o atmosferă pentru testarea de noi proceduri și creează standarde de conduită pentru membri; (7) un mijloc de a se opune managementului (solicitări sociale).

Grupurile informale apar din diferite motive, printre care deoarece atenuează eșecul sistemelor complexe (sistemul nu îndeplinește așteptările), datorită consensului oamenilor cu privire la un anumit subiect sau intereselor comune. De asemenea, proximitatea fizică și munca/viața/experiența personală comune sunt relevante.

În această cercetare, dinamica socială a grupurilor informale este studiată dintr-o perspectivă evolutivă. Presupunem că evoluția grupurilor informale poate fi caracterizată printr-o serie de strategii și configurații organizaționale adoptate pentru a aborda crearea și dezvoltarea acestora. În timpul evoluției lor, grupurile pot trece prin diferite etape, după cum sunt explicate în modelul lui Tuckman: formarea, furtuna, normarea, funcționarea, finalizarea (Tuckman și Jensen 1977; Rickards și Moger 2000), chiar dacă acesta are propriile caracteristici și etichete ale etapelor.

Etapile dezvoltării grupurilor sunt ilustrate în Figura 1:

Figura 1. Etapele de dezvoltare a grupului, conform Tuckman & Jensen (1977).

Ca grup de cercetare, **înțelegem grupul informal ca unul independent dinamic, care nu caută vreo formă juridică, fiind compus din cel puțin trei persoane conduse de interese și cauze comune și care acționează în jurul unui scop comun.**

Acest raport prezintă o cercetare axată pe cunoașterea grupurilor informale de tineri, situate în Europa. Mai exact, accentul cercetării este pe a analiza modul în care grupurile informale se formează, evoluează și se transformă în timp. Suntem interesați să investigăm evoluția grupurilor informale ca mișcare socială și impactul acestora asupra comunității.

Scopul principal al cercetării este de a: (1) defini care este semnificația grupului informal; (2) identifica formele de creare și tipurile de motivație pe care le au membrii grupului atunci când se unesc și lucrează în echipă; (3) cunoaște funcționarea acestor grupuri și modul în care sunt organizate și lucrează; (4) identifica ce tipuri de relații au grupurile cu comunitatea lor; (5) și care sunt principalele bariere cu care se confruntă grupurile informale pentru a fi durabile.

Cercetarea reprezintă un punct de plecare pentru a face sugestii la nivel național și internațional cu privire la modul în care politicile pot fi îmbunătățite pentru a favoriza creșterea grupurilor informale și impactul pe care îl au asupra tinerilor și comunității în care se află.

Rezultatele cercetării le vor fi utile centrelor de tineret, ONG-urilor, instituțiilor publice care angajează tinerii în activitățile lor ca voluntari, stagiați sau beneficiari. Acestea vor oferi o imagine mai clară a nevoilor tinerilor în ceea ce privește afilierea, unirea pentru o cauză, asumarea responsabilităților pentru opiniile și acțiunile lor și dobândirea (sau nu, a) simțului de inițiativă. Astfel, structurile menționate își vor putea adapta angajamentul și strategia de comunicare, precum și stilul de management.

2. ANCHETA DE CERCETARE

Ancheta abordată în această cercetare a analizat dinamica socială a grupurilor informale situate în Europa. Am stabilit următoarea întrebare de cercetare: ce aspecte ale traiectoriei grupurilor analizate sunt relevante pentru a înțelege fazele pe care acestea le urmează pentru a se formaliza? Luăm în considerare studiul atât al condițiilor în care astfel de grupuri sunt formate și dezvoltate, cât și al traiectoriei lor, precum și aspectele relațiilor sociale dintre membrii lor și modul în care cunoștințele sociale și învățarea informală sunt dezvoltate intern și împărtășite cu ceilalți (Whitley et al. 2010; Hoffman și colab. 2014).

Studiul a adoptat o metodologie mixtă, prin care au fost alese diferite tipologii de grupuri informale. Motivul pentru această decizie a fost faptul că am anticipat că ne va permite să ne îmbunătățim baza de cunoștințe despre evoluția unor astfel de grupuri și, în special, modalitățile lor idiosincrazice de a răspunde atât factorilor externi derivați din contextele lor specifice, cât și dinamicii interne care apare în timpul unui astfel de proces.

Ancheta de cercetare se derivă din și este strâns legată de obiectivele proiectului:

1. Creșterea capacității și a profesionalismului lucrătorilor de tineret în gestionarea grupurilor informale prin înțelegerea, adaptarea și implementarea instrumentelor UE existente pentru evaluarea și dezvoltarea competențelor de lucru cu tinerii și a competențelor de management.
2. Cartografierea cadrului legal existent și a practicilor care se concentrează asupra grupurilor informale, prin cercetare și analiză a evoluției grupurilor informale ca mișcare socială, cu scopul de a face sugestii la nivel național și internațional despre modul în care politicile pot fi îmbunătățite pentru a favoriza creșterea grupurilor informale și impactul pe care îl au asupra tinerilor și a comunității în care se află.

3. METODEDE ȘI PROCESE

Cercetarea abordează o anchetă dezvoltată în anumite țări europene (în mare parte Spania, România, Portugalia, Ungaria, Belgia) despre caracteristicile organizaționale și dinamica socială a grupurilor informale de tineri. Într-o fază preliminară, am început cu cercetări documentare concepute pentru a colecta date relevante despre stadiul actual al grupurilor informale din țările europene. Cu informațiile colectate în această fază anterioară, am obținut baza pentru dezvoltarea instrumentelor de cercetare (a se vedea anexele), pentru a colecta date utile în atingerea obiectivelor proiectului. Este important de reținut faptul că instrumentele au fost proiectate de partenerii UAB și validate de ceilalți parteneri ai proiectului, fiind experți în domeniul lucrului cu tinerii și al grupurilor de tineret.

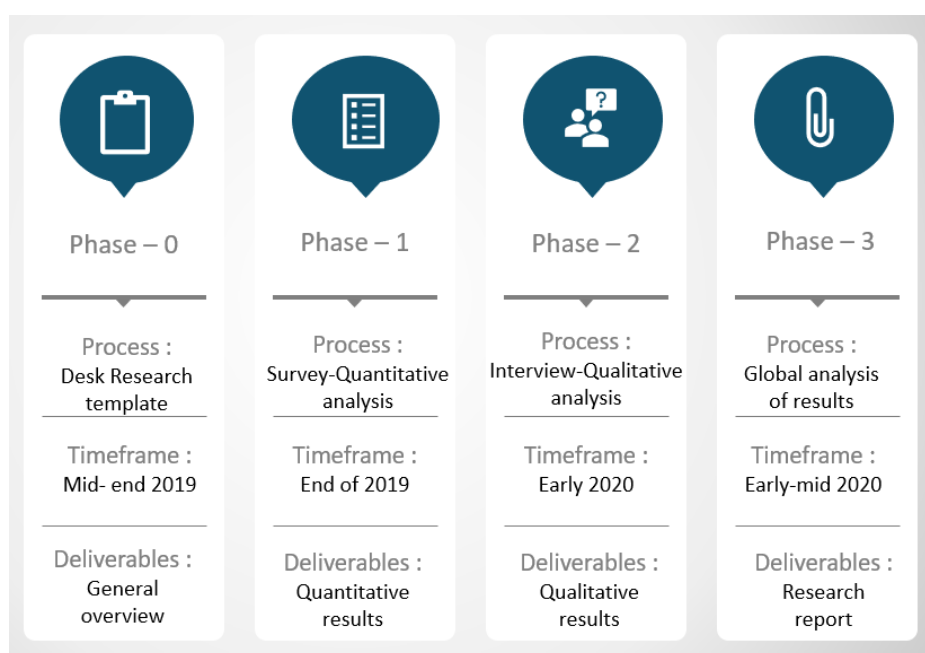
În **prima fază**, cercetarea a folosit un **sondaj** pentru a identifica trăsăturile generale și problemele cu care se confruntă aceste grupuri. Această primă fază, cantitativă și extinsă, a avut ca scop obținerea unei viziuni generale asupra obiectului nostru de cercetare. Sondajul a primit răspunsuri de la 156 de membri ai unor grupuri informale situate în Europa (vezi Diagrama 1).

Întrucât scopul anchetei a fost de a obține o înțelegere aprofundată a dinamicii sociale a grupurilor informale de tineri, din punctul de vedere al membrilor lor, **a doua fază** a studiului a adoptat o perspectivă etnografică. Abordarea noastră s-a axat pe modul în care oamenii dau sens vieții lor de zi cu zi și, în special, mecanismelor — presupuneri, convenții și practici comune — prin care realizează și susțin interacțiuni (Cohen și colab. 2008).

Etnometodologia este, de asemenea, în concordanță cu punctul de vedere al analizei culturale, al cărei scop este de a înțelege realitățile construite de om la diferite niveluri de sens și relații — sociale, instituționale și individuale (Daniels 2012).

A doua fază a studiului a fost susținută prin **interviuri aprofundate**. Alegerea interviurilor aprofundate, ca strategie bazată pe etnografie, a corespuns presupunerii noastre că analiza dinamicii sociale necesită o analiză aprofundată asupra grupului în acțiune, pe lângă sensurile comune ale membrilor cu privire la ei înșiși ca grup, domeniul de intervenție și comportamentele acestora pentru a ilumina întrebări comparative mai largi (Armstrong 2008).

Figura 2. Fazele cercetării.

Trebuie remarcat faptul că cei intervievați în faza a doua au participat răspunzând la chestionarul din prima fază, astfel încât au avut cunoștințe prelabile cu privire la obiectul de studiu. Tabelul 1 prezintă profilul acestor 37 de persoane interviuate. Rolul participanților a apărut în timpul interviurilor.

Tabelul 1. Profilul intervievaților.

ȚARA	ROLUL INTERVIEWATULUI ÎN GRUP
Spania (n=9)	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 8 membri ▪ 1 manager
România (n=9)	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 2 membri ▪ 5 manageri ▪ 2 administratori
Portugalia (n=10)	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 4 membri ▪ 4 fondatori ▪ 1 manager ▪ 1 manager – promotor cultural
Ungaria (n=5)	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 1 membru ▪ 1 manager și administrator ▪ 1 manager ▪ 1 manager ▪ 1 lucrător de tineret
Belgia (n=1)	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 1 fondator
Belgia și Franța (n=1)	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 1 manager și co-fondator
Belgia și Italia (n=1)	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 1 membru
Belgia și Albania (n=1)	<ul style="list-style-type: none"> ▪ 1 ex-secretar general

Îi considerăm ca **fondatori** pe cei care au participat la crearea grupului, **manageri** pe cei care coordonează sau sunt responsabili de o anumită zonă sau subiect, **membri** pe cei care nu joacă niciun rol specific în cadrul grupului în afară de a doar un alt membru și **administratori** pe cei care gestionează fondurile grupului.

4. ARII ȘI ELEMENTE DE STUDIU

Tabelul 2 prezintă relația dintre domenii și elementele de studiu care au ghidat procesul de cercetare și care au susținut construcția instrumentelor pentru colectarea informațiilor.

Tabelul 2. Arii și elemente de studiu.

	ARI	ELEMENTE
Sondaj	Întrebări introductive și date demografice	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Numele grupului, al țării și orașului ▪ Media membrilor ▪ Obiectivul grupului informal ▪ Rolul în grup ▪ Numărul de membri
	Crearea și organizarea grupului	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Ani de la crearea grupului ▪ Experiență anterioară ca grup informal ▪ Motivația principală ▪ Modificări ale obiectivelor grupului ▪ Modificarea numărului de membri ▪ Participarea fondatorilor grupului

	Caracteristici și managementul grupului	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Lucrul în cadrul grupului ▪ Periodicitatea întâlnirilor ▪ Comunicarea între membri ▪ Canalele de comunicare ▪ Procesul decizional ▪ Rolul liderului/liderilor ▪ Managementul conflictelor ▪ Cea mai mare provocare ▪ Sursa financiară ▪ Finanțarea de la administrația publică
Interview	Crearea și organizarea grupului	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Momentul creării grupului ▪ Principalele așteptări și/sau aspirații/obiective ▪ Linii de acțiune pentru atingerea acestor obiective
	Consolidarea și reglementarea internă a grupului	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Profilul socio-demografic al membrilor grupului ▪ Valori ▪ Activități de team building ▪ Procesul de integrare a noilor membri și procesul de părăsire ▪ Documente normative
	Operarea grupului, conducerea și managementul cunoștințelor	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Scopul principal al procesului de întâlnire și organizare ▪ Timp și spațiu pentru a crea cunoștințe împreună ▪ Tipologia și organizarea activităților ▪ Instrumente pentru partajarea informațiilor despre activitățile pe care le organizează și evaluarea ▪ Modificări ale funcționării ▪ Procesul de luare a deciziilor
	Relațiile externe și promovarea grupului	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Canalele de promovare a grupului ▪ Relația grupului cu exteriorul

5. REZULTATE

A treia secțiune prezintă, în primul rând, analiza informațiilor compilate în timpul procesului de cercetare documentară, în al doilea rând rezultatele cantitative și, ulterior, rezultatele calitative obținute din aplicarea sondajului și a interviului. Prezentarea rezultatelor este organizată pe baza ariilor și elementelor de studiu (vezi Tabelul 2).

5.1. Cercetarea documentară

La începutul proiectului a fost elaborat un șablon de cercetare documentară, pentru a obține date despre diferitele țări în care instituțiile partenere își implementează activitățile. Obiectivul principal a fost de a obține informații despre definiția, reglementările și principalele caracteristici ale grupurilor informale pentru a proiecta sondajul și interviul.

Prezentăm rezultatele urmând aceeași structură a șablonului. Este important de reținut că pentru fiecare secțiune introducem mai întâi contextul european, iar apoi, dacă există, unele specificități naționale sau regionale.

Definiția grupurilor informale de tineri

Context european

Termenul „grupuri informale” **nu este definit în nicio legislație europeană**, dar este cel mai adesea menționat în contextul programelor UE de învățare informală și non-formală și de finanțare a lucrului cu tinerii, precum Erasmus+ și Corpul European de Solidaritate.

- **Programul Erasmus+:** „grupuri de cel puțin patru tineri activi în zona tineret, dar nu neapărat în contextul organizațiilor de tineret”.
- **Corpul European de Solidaritate:** „un grup de minimum cinci tineri” care se angajează să aducă schimbări pozitive în comunitatea lor locală.

Context național

Nu se găsește nicio definiție explicită. Totuși, atunci când țările se referă la grupuri informale, menționează următoarele caracteristici:

- Constituite exclusiv de tineri (cel puțin 5 membri) cu vârsta de 30 de ani sau mai puțin.
- Înființate cu scopul de a acționa.
- Neînregistrate legal de către instanță/grupul de tineret este lipsit de recunoașterea personalității juridice.
- Uneori, cu un reprezentant legal cu puterea de a acționa în numele grupului (Spania).

Legislație și politici privind statutul grupurilor informale de tineri (reglementare, sistem de funcționare, strategii de creare, tranziție la grup/organizație formală)

Context european

Nu există acte legislative europene care reglementează în mod explicit grupurile informale, deoarece acest domeniu ar fi în primul rând o competență a statelor membre. Termenul apare în mai multe documente legislative:

- Articolul 2, rezoluția legislativă a Parlamentului European din 28 martie 2019
- Regulamentul (UE) nr. 1288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de înființare a „Erasmus+”
- Regulamentul (UE) 2018/1475 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018

Comisia Europeană are mai multe măsuri de susținere care pot contribui la încurajarea creării și dezvoltării a grupurilor informale prin sprijin financiar și de capital uman. Acestea includ inițiativele Erasmus+ și ale Corpului European de Solidaritate. Cu toate acestea, pentru a accesa o mare parte din acest suport disponibil, este necesar un anumit nivel de formalizare.

Corpul European de Solidaritate promovează în mod direct crearea sau dezvoltarea grupurilor informale. Proiectele de solidaritate, de exemplu, pot fi realizate de orice grup de cinci sau mai mulți tineri participanți, care caută să abordeze provocările cheie din cadrul comunităților lor, cu o clară valoare europeană adăugată. Proiectele trebuie să dureze între 2 și 12 luni, totodată reflectând continuarea proiectului și a măsurilor de evaluare, evidențiate ca parte explicită a procesului proiectului. În timp ce tinerii care doresc să demareze un astfel de proiect de

solidaritate trebuie să se înregistreze pe portalul Corpului European de Solidaritate, nu este necesară o recunoaștere formală suplimentară. Unul dintre participanți își asumă rolul de reprezentant legal și depune cererea de finanțare în numele grupului.

- Reglementarea și strategiile de sprijin pentru aceste grupuri sunt legate de formalizarea lor.

Context local

Au fost găsite câteva legi la nivel național care se referă la grupuri informale (Portugalia: Legea 23/2006, articolul 2; Ungaria: Codul civil, versiunea originală din 1988, modificată în 2013), dar grupurile informale nu sunt în general reglementate de lege. În Spania, nu există acte locale care să vizeze în special reglementarea grupurilor informale. Cu toate acestea, actele locale ale unor comunități autonome le menționează ca beneficiari ai serviciilor furnizate de organismele locale sau regionale.

În România nu există o legislație specifică pentru reglementarea grupurilor informale, acest vid legislativ reprezentând principala sursă de probleme cu care ne confruntăm. Oarecum surprinzător, chiar Legea nr. 350/2006, cunoscută și sub numele de Legea tineretului, nu are nicio mențiune a grupurilor informale. Cu toate acestea, Strategia Națională a Ministerului Tineretului și Sportului în domeniul politicilor pentru tineret pentru 2015-2020, în cadrul obiectivului 3.5. „Îmbunătățirea sistemului de certificare și recunoaștere publică a activităților de voluntariat” afirmă „încurajarea grupurilor informale ca promotori ai voluntariatului” ca una dintre liniile sale de acțiune.

În mod normal, nu există politici locale specifice pentru grupurile informale. În general, există mai multe facilități și subvenții dacă grupul este formalizat. De exemplu, în Portugalia municipalitatea poate ajuta grupurile informale să devină formale. Prin acest lucru devine mai ușor să ceri sprijin și să fii recunoscut.

În Spania, în funcție de regiune, se pot găsi „apeluri de subvenții unice” pentru proiecte dezvoltate de grupuri informale, sprijinindu-se astfel crearea de grupuri informale.

În ceea ce privește **finanțarea grupurilor informale**, nu există politici specifice sau un sistem de finanțare pentru cele din țările analizate. Numai pentru asociațiile/fundațiile înregistrate legal. În Ungaria, în cazul contractării sau a finanțării, aceștia trebuie să coopereze cu alte organizații partenere cu personalitate juridică. În România, în ceea ce privește inițiativele de finanțare, majoritatea provin din surse private (de exemplu, inițiativa Com'On Timișoara a FITT, fondul YouthBank, care, din păcate, a dispărut de-a lungul anilor, precum și unele structuri de elevi sau studenți care creează fonduri pentru proiecte inițiate de elevi de liceu), deși există câteva inițiative publice, cum este Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, care încurajează grupurile informale să solicite finanțare din partea Corpului European de Solidaritate.

În legătură cu **statutul** grupurilor informale și **tranziția la grup/organizație formală**, formalizarea grupului implică o întregă procedură reglementată. Grupurile trebuie să prezinte o serie de documente pentru a fi în cele din urmă înregistrate. Pașii sau cerințele pot varia între țări.

Tipuri de grupuri informale

Context european

Grupurile informale care caută finanțare sau alt sprijin la nivelul UE trebuie să fie formate din cel puțin 4 sau 5 membri, dar pot avea o gamă largă de domenii de interes, acoperire sau ani de experiență. De fapt, încadrarea criteriilor de aplicare la proiectele Erasmus+ și cele de solidaritate sugerează că acestea nu sunt orientate doar către grupurile informale existente sau de lungă durată, ci și încurajează formarea grupurilor informale în special pentru a demara un proiect și pentru a solicita această finanțare. Acoperirea poate varia și chiar și grupurile locale se pot bucura de sprijinul UE cât timp demonstrează o „valoare adăugată europeană”. Această valoare adăugată este definită ca reflectând „o preocupare comună pentru problemele din societatea europeană, cum ar fi, de exemplu, integrarea resortisanților țărilor terțe, schimbările climatice sau participarea democratică” și pare să aibă o mare flexibilitate.

În ceea ce privește grupurile informale care funcționează la nivel european, remarcabile par a fi cele orientate către preocupări climatice și de mediu, cum ar fi **Fridays for Future** sau **Ende Gelände**. Aceste grupuri se angajează adesea în proteste și acțiuni de impact și sunt alcătuite din grupuri locale care pot varia foarte mult ca mărime și nivel de organizare.

Grupurile informale europene ad-hoc și bazate pe proiecte reies din inițiative precum FutureLab Europe. Participanții se reunesc la nivel transnațional pentru o perioadă și un scop stabilit, dar aceste grupuri rareori mai durează după data de încheiere a proiectului.

Un alt tip de grup care putem considera că se încadrează în categoria grupurilor informale europene sunt **grupurile de Facebook** cu numeroși membri. Acestea se formează în jurul unor interese sau experiențe comune, cum ar fi Erasmus și alte schimburi, sau aspecte ale identității, cum ar fi religia. Deși este posibil să nu se încadreze în concepțiile tradiționale cu privire la grupurile informale, membrii lor împărtășesc resurse și idei pe baza unor factori comuni care-i leagă, iar administratorii lor tind să fie tineri fără afiliere formală.

Context local

Majoritatea participanților nu dețin aceste informații. Totuși, unele caracteristici se remarcă:

- Grupurile informale sunt mici, cu nu mai mult de 10 persoane.
- Grupurile informale nu funcționează pentru perioade lungi de timp, din cauza lipsei de sprijin pentru finanțarea activității lor din fonduri publice. Unele grupuri nu durează mai mult de doi ani, deoarece aleg să devină o asociație de tineret. Acest lucru se întâmplă pentru că le este mult mai ușor să solicite asistență.
- Focusul/aria de intervenție a grupurilor informale depinde de tipul de municipiu (dacă este mai turistic, dacă există mai multă imigrație etc.). De exemplu, în Spania, grupurile informale variază de la o municipalitate la alta, deoarece în orașele mari și/sau turistice majoritatea inițiativelor grupurilor informale sunt legate de activități de petrecere a timpului liber. Cu toate acestea, în orașele/satele mici, ele sunt mai orientate spre dezvoltarea competențelor în rândul tinerilor (atelieri pe diferite teme) și sprijinirea comunității.

Crearea și dezvoltarea grupurilor informale

Context european

Grupurile informale care caută finanțare sau alt sprijin la nivelul UE se pot forma special pentru a dezvolta un proiect/o inițiativă. Odată ce proiectul specific a fost finalizat, acestea sunt încurajate să reflecteze asupra etapelor viitoare. Unele pot continua să existe și să se dezvolte în continuare, dar altele se pot desființa imediat.

Context local

Grupurile informale sunt create pentru a satisface nevoi colective sau pentru a împărtăși interese sau preocupări comune. Unele grupuri caută ajutor sau apelează la organizații locale și/sau regionale pentru a se dezvolta ca un grup. De exemplu, în România, școlile, universitățile, academiile și alte instituții de învățământ reprezintă de obicei mari incubatoare de implicare civică, ceea ce le face, de asemenea, medii favorabile pentru formarea și dezvoltarea grupurilor informale. Consiliul elevilor, ONG-urile, activitățile de voluntariat și alte forme de participare pot naște, de asemenea, grupuri informale.

Motivații pentru formarea grupurilor informale

Context european

Grupurile informale tind să se formeze în jurul unui interes comun, indiferent dacă acesta este rezolvarea unei probleme comune din comunitatea în care trăiesc, abordarea unei forme de discriminare experimentată sau pur și simplu căutarea unui mediu în care să investească timp și energie. Totuși, la nivel european pot apărea motivații suplimentare, cum ar fi un interes sau o experiență în schimburile culturale/lingvistice sau în călătorii. Mai mult, grupurile informale care doresc să abordeze probleme de ansamblu precum schimbările climatice sau sprijinul pentru refugiați se formează mai frecvent la nivel european.

Context local

Motivațiile sunt multe și diverse, de la dorința de a face parte dintr-o comunitate cu caracteristici similare până la dorința de a schimba sau îmbunătăți un aspect personal și/sau local.

Principalele aspecte juridice care trebuie îmbunătățite pentru a facilita crearea și dezvoltarea grupurilor informale

Context european

Deși nivelul UE nu are o acoperire legală prea mare în ceea ce privește grupurile informale din statele membre, ar putea îndeplini un rol exemplar și condiționat în modul în care le încorporează și angajează în inițiative precum Erasmus+ și Corpul European de Solidaritate. Asigurându-se că le rămâne deschisă și accesibilă acestor grupuri, poate contribui la legitimarea și împuternicirea acestora la nivel național și local, încurajând guvernele naționale și locale să asigure un cadru juridic sau de lucru suficient de permisiv.

Context local

Participanții iau în considerare necesitatea de a reglementa și a sprijini legal grupurile informale și informale, atât la nivel național, cât și local. Aceste grupuri, în multe ocazii, se simt neprotejate

și au nevoie de un sprijin mai mare în ceea ce privește resursele financiare și informaționale și sfaturile generale.

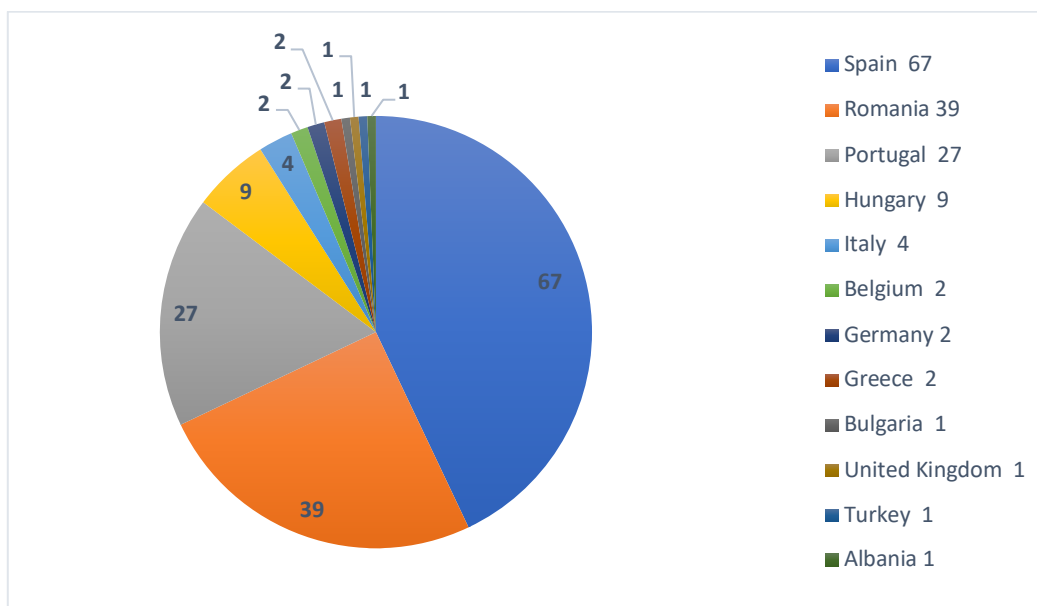
5.2. Rezultate cantitative

Rezultatele cantitative, obținute prin aplicarea sondajului, reprezintă o primă aproximare la obiectul de studiu. Cu alte cuvinte, aceste rezultate identifică principalele caracteristici ale grupurilor informale și câteva dintre problemele cu care acestea se confruntă. Mai exact, prezentarea acestor rezultate include următoarele arii de studiu: (1) Întrebări introductive și date demografice; (2) Crearea și organizarea grupului și (3) Caracteristici și managementul grupului.

Întrebări introductive și date demografice

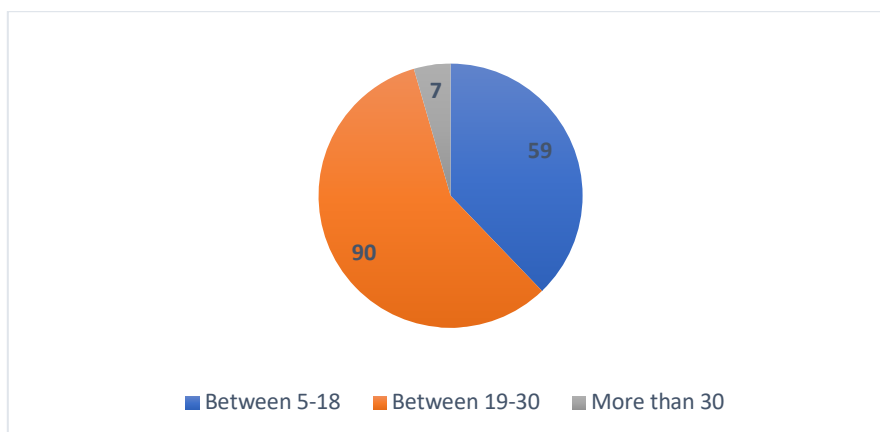
Următoarea diagramă arată relația grupurilor informale care au răspuns la sondaj cu țara lor de origine. Cele trei țări cu cea mai mare reprezentare a grupurilor sunt: (1) Spania; (2) România; (3) Portugalia. Mai exact, 67 de grupuri din Spania, 29 din România și 27 din Portugalia. La celălalt capăt al eșantionului există țări la care doar unul sau două grupuri au răspuns la sondaj: Bulgaria, Regatul Unit, Turcia, Belgia, Germania, Grecia și Albania.

Diagrama 1. Țările grupurilor informale.

Luând în considerare **vârsta medie a membrilor** grupurilor informale, Diagrama 2 arată că membrii majorității grupurilor, adică 90, au o vârstă medie între 19 și 30 de ani. Cu toate acestea, există o reprezentare ridicată și a grupurilor ai căror membri au o vârstă medie între 5 și 18 ani. În cele din urmă, există doar 7 grupuri cu membri cu o vârstă medie de peste 30 de ani.

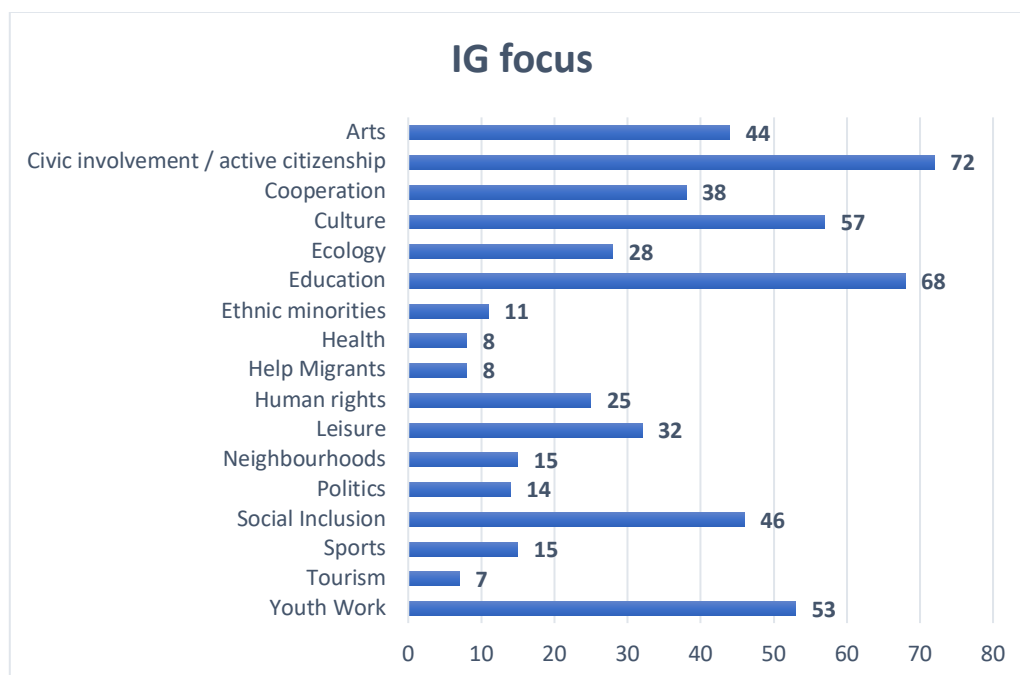
Diagrama 2. Vârsta medie a membrilor.

Majoritatea grupurilor se concentrează pe mai multe **domenii de acțiune**. Există chiar și grupuri care identifică mai mult de patru domenii de acțiune. După cum se poate vedea în Graficul 1, cele mai reprezentate domenii ale grupurilor sunt: Implicarea civică (72), Educația (68), Cultura (57) și Lucrul cu tinerii (53). De cealaltă parte, ariile cel mai puțin reprezentate în grupuri sunt: Turismul (7), Ajutorul pentru migranți (8), Sănătatea (8) și Minoritățile etnice (11).

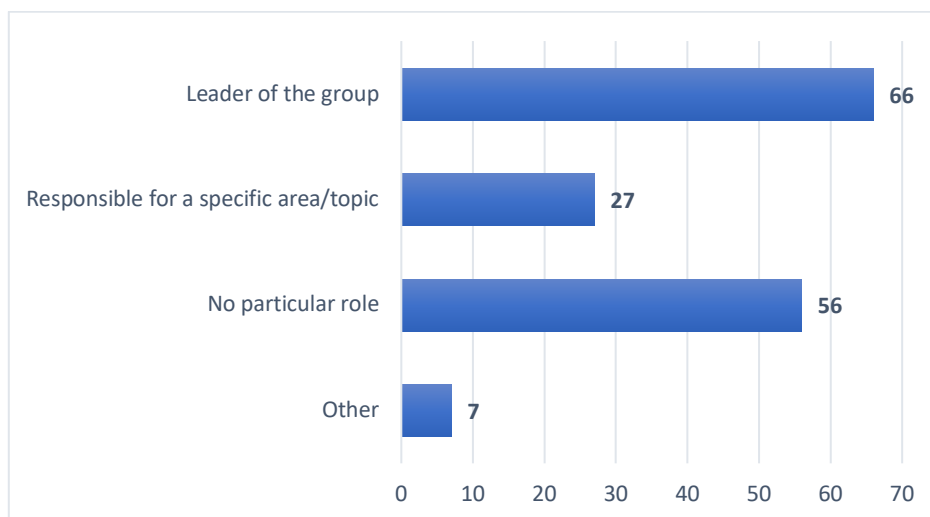
Domeniul sănătății nu a fost inițial luat în considerare în studiu. Cu toate acestea, opt grupuri au menționat sănătatea ca o „altă” opțiune. Aceste grupuri sunt dedicate în principal problemelor legate de prevenirea consumului de droguri și sănătatea sexuală.

Graficul 1. Domeniile de acțiune ale grupurilor informale.

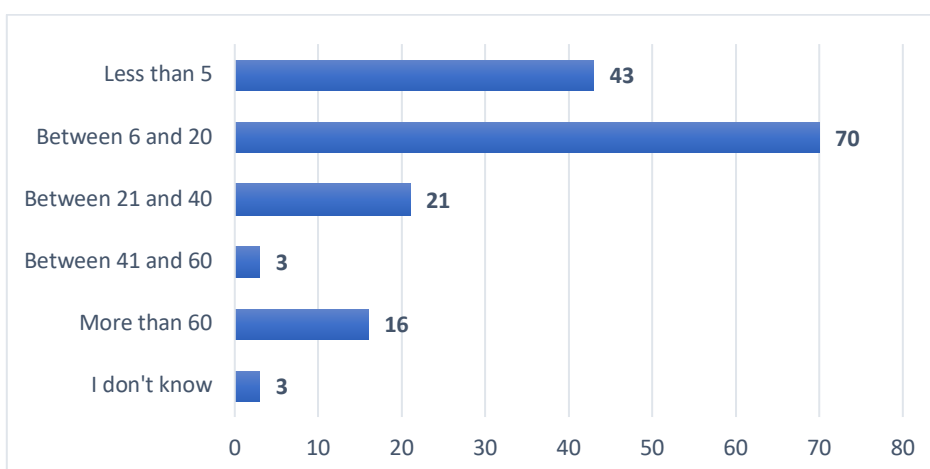
Graficul 2 arată că 66 dintre cele 156 de persoane care au răspuns la sondaj **joacă rolul** de lider în cadrul grupului lor. Pe de altă parte, 56 de persoane au declarat că nu au un rol special în grup și 27 de persoane au raportat că sunt responsabile pentru un anumit domeniu sau subiect. Trebuie remarcat faptul că dintre cele 7 persoane care au bifat opțiunea „altceva”, câteva au specificat că sunt președinți sau fondatori ai grupului informal.

Graficul 2. Rolul avut în cadrul grupului.

În ceea ce privește **numărul de membri** care constituie grupuri informale, așa cum se arată în graficul următor, majoritatea grupurilor au între 6 și 20 de membri (70). O altă categorie importantă sunt grupurile formate din mai puțin de 5 membri (43). La cealaltă extremă, există trei grupuri care au între 41 și 60 de membri.

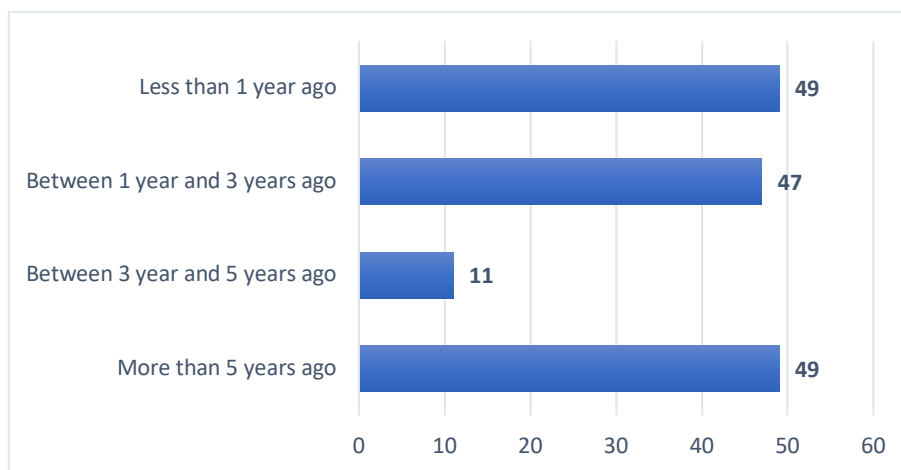
Graficul 3. Numărul membrilor.

Apariția și înființarea grupului

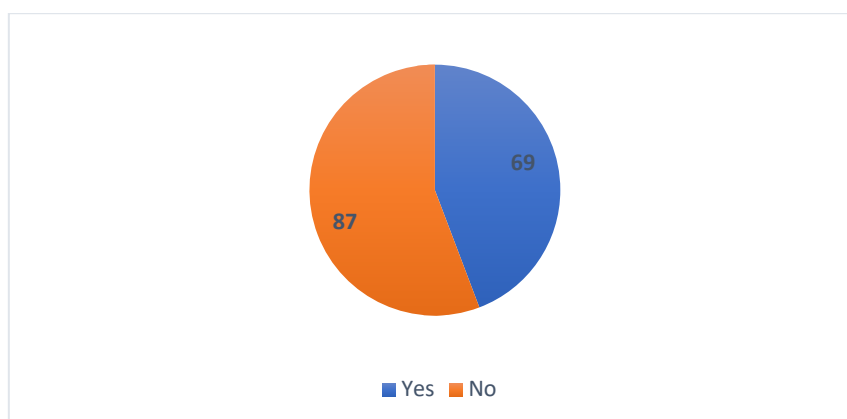
Graficul 4 prezintă anii de la crearea grupurilor informale. Doar 11 grupuri au fost create între 3 și 5 ani în urmă. Majoritatea grupurilor au fost create în urmă cu mai puțin de un an (49), cu mai mult de cinci ani în urmă (49) sau între un an și trei ani în urmă (47).

Graficul 4. Ani de la crearea grupului.

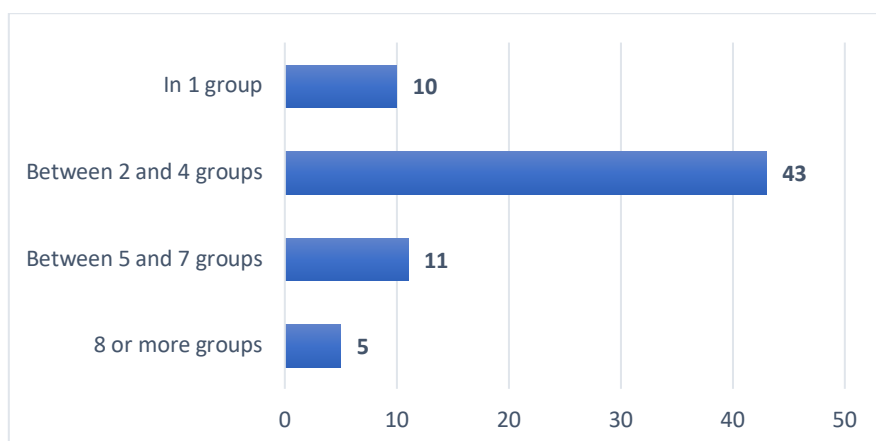
O altă întrebare din sondaj se referă la **experiența anterioară** a membrilor care au răspuns la sondaj, în alte grupuri informale. După cum se poate vedea în Diagrama 3, 87 de membri au răspuns că nu au avut experiențe anterioare în alte grupuri, în timp ce 69 de membri au avut experiență anterioară.

Diagrama 3. Experiență anterioară.

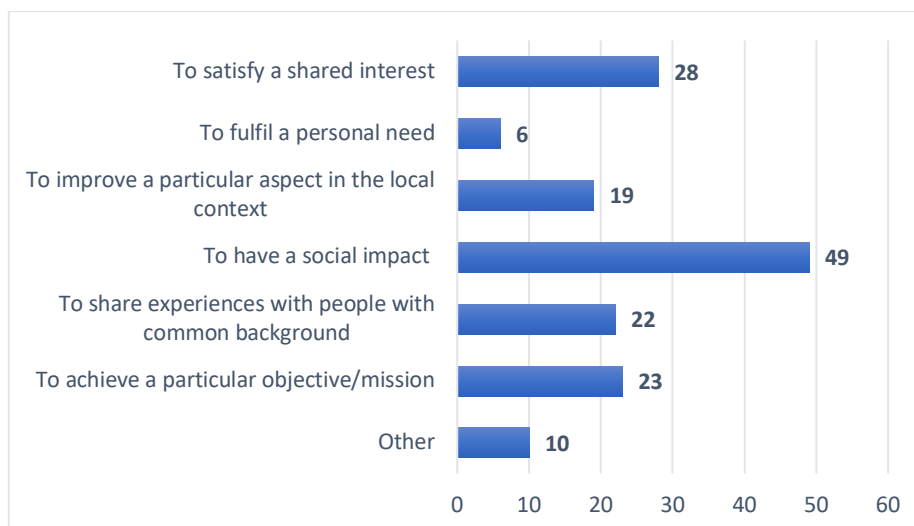
Întrebând acești 69 de membri care au raportat că au avut experiențe anterioare în alte grupuri informale, s-a constatat că 43 dintre aceștia fuseseră parte din între 2 și 4 grupuri. În schimb, doar 5 persoane au raportat că au participat la mai mult de 8 grupuri informale.

Graficul 5. Experiență anterioară – numărul de grupuri.

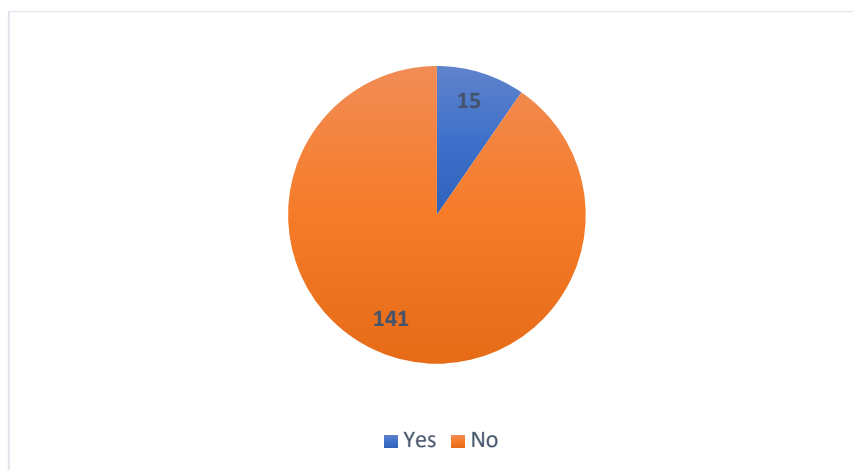
Graficul 6 arată care au fost **principalele motivații ale grupurilor informale** pentru crearea lor. Majoritatea grupurilor au raportat „a avea un impact social” ca motivație principală (49), urmată de „a satisface un interes comun” (28) și „a atinge un anumit obiectiv / o misiune” (23) ca a treia motivație. Doar 6 grupuri au indicat „satisfacerea unei nevoi personale” ca motivație pentru formarea grupului informal.

Graficul 6. Principala motivație pentru crearea grupului informal.

La întrebarea dacă grupurile și-au schimbat motivația principală sau obiectivul inițial de-a lungul anilor, majoritatea grupurilor, în total 141, au declarat că nu au făcut-o. Doar 15 grupuri au declarat că au făcut schimbări în obiectivele lor inițiale. Motivele exprimate de aceste grupuri pentru a-și schimba obiectivele au fost schimbările din mediul înconjurător care i-au obligat să își adapteze obiectivele.

Diagrama 4. Schimbări în principala motivație pentru crearea grupului informal.

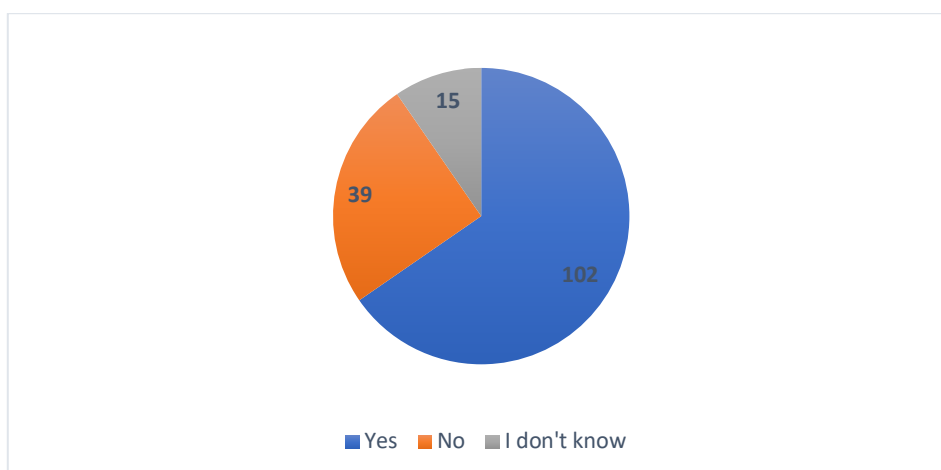
De asemenea, este interesant să știm dacă **numărul membrilor grupurilor informale s-a schimbat** de la crearea grupurilor. În general, numărul membrilor nu a scăzut, doar în 18 grupuri s-au redus membrii. Așa cum arată Graficul 7, numărul membrilor grupului a rămas stabil (68) sau a crescut (70).

Graficul 7. Modificarea numărului membrilor.

După cum se poate vedea în diagrama următoare, majoritatea **membrilor fondatori** ai grupurilor continuă să participe în acestea (102). Cele mai întâlnite moduri în care participă sunt: organizarea și conducerea activităților, contribuirea la idei și opinii, participarea la întâlniri și oferirea de îndrumări.

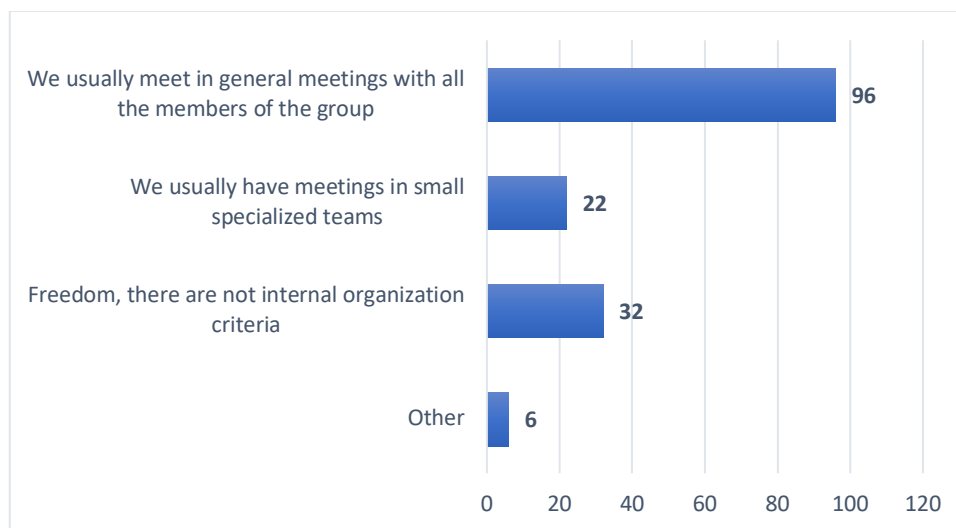
Diagrama 5. Participarea membrilor fondatori.

Caracteristici și managementul grupului

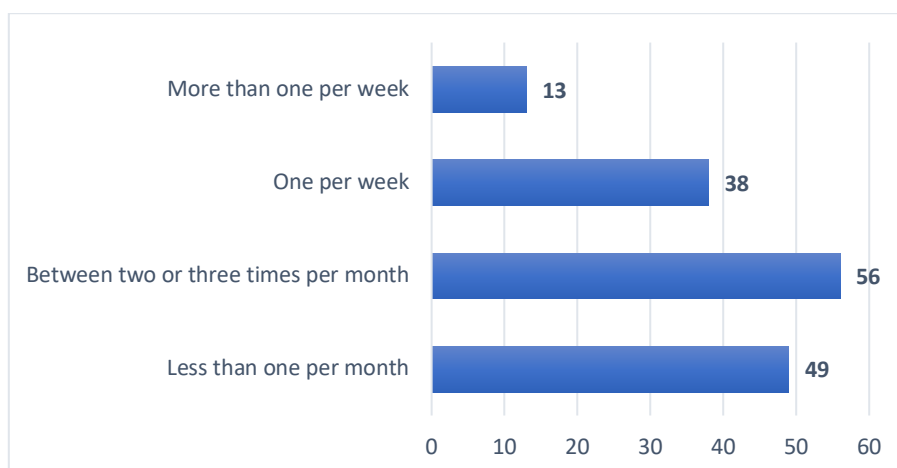
În ceea ce privește modul în care **grupurile informale funcționează**, rezultatele arată că majoritatea grupurilor lucrează în principal în ședințe cu toți membrii grupului (96). În contrast, 32 de grupuri au indicat că nu au criterii organizatorice interne, iar 22 de grupuri au menționat că lucrează de obicei în ședințe cu echipe mici specializate.

Graficul 8. Lucrul intern

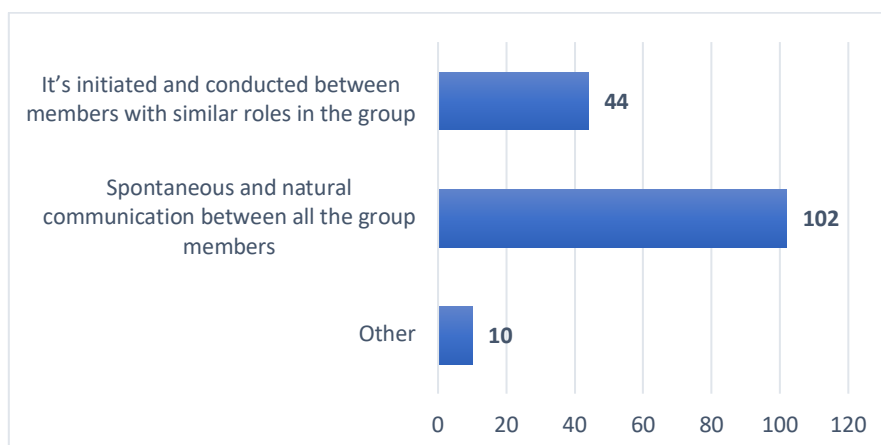
Graficul 9 arată **periodicitatea întâlnirilor** grupurilor informale. Tendința este că întâlnirile informale de grup nu sunt foarte frecvente. Mai exact, 56 de grupuri au raportat că se întâlnesc de între două sau trei ori pe lună, iar 49 de grupuri, mai puțin de o dată pe lună. Doar 13 grupuri se întâlnesc de mai multe ori pe săptămână.

Graficul 9. Periodicitatea întâlnirilor.

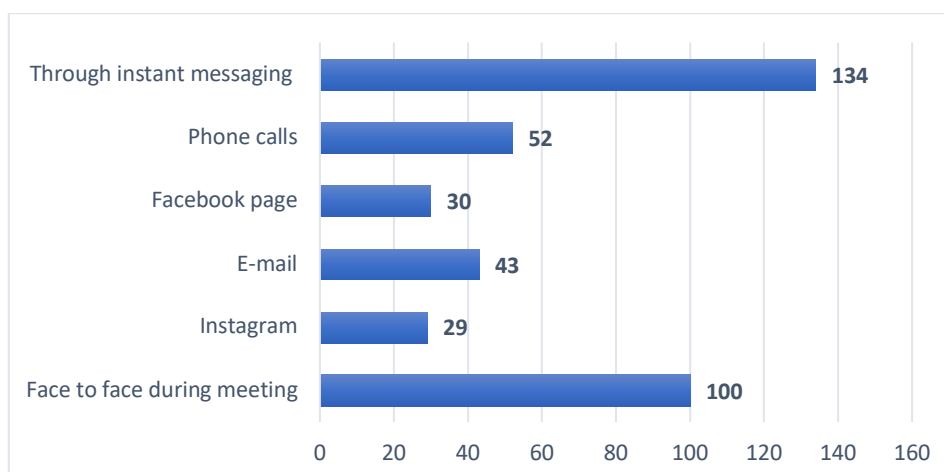
În ceea ce privește **comunicarea**, așa cum se poate vedea în Graficul 10, membrii comunică spontan și natural cu toți ceilalți membri ai grupului (102). În cazul a 44 de grupuri, comunicarea este inițiată și efectuată între membri cu roluri similare în cadrul grupului. În general, grupurile care au bifat „altă opțiune” au indicat faptul că ele comunică prin aplicații sau comunicarea este spontană și direcționată.

Graficul 10. Comunicarea.

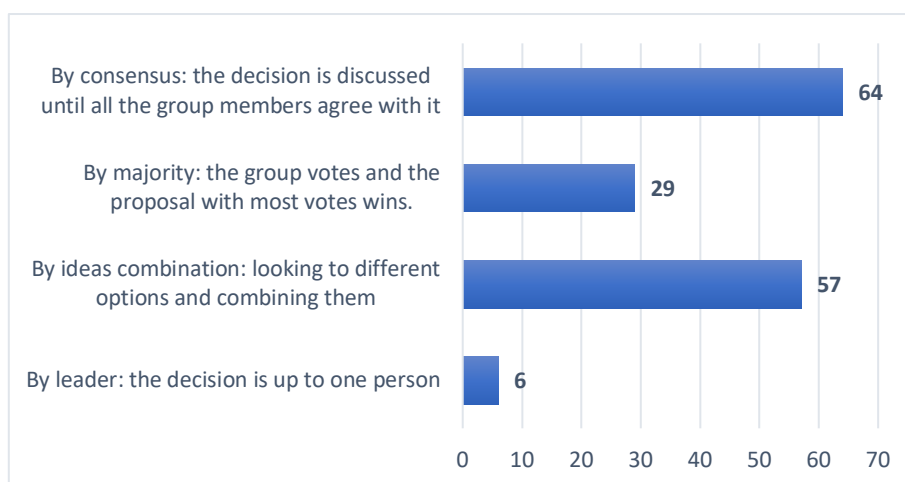
Canalele de comunicare utilizate de grupuri sunt prezentate în Graficul 11. Un prim aspect de subliniat este că grupurile au identificat mai multe canale de comunicare. Cele două canale de comunicare cele mai utilizate de grupuri sunt: „Prin mesagerie instantanee (WhatsApp, Telegram, Messenger etc.)” (134) și „Față în față în timpul întâlnirii” (100). Cele mai puțin utilizate canale sunt: „Instagram” (29) și „pagina de Facebook” (30).

Graficul 11. Canale de comunicare.

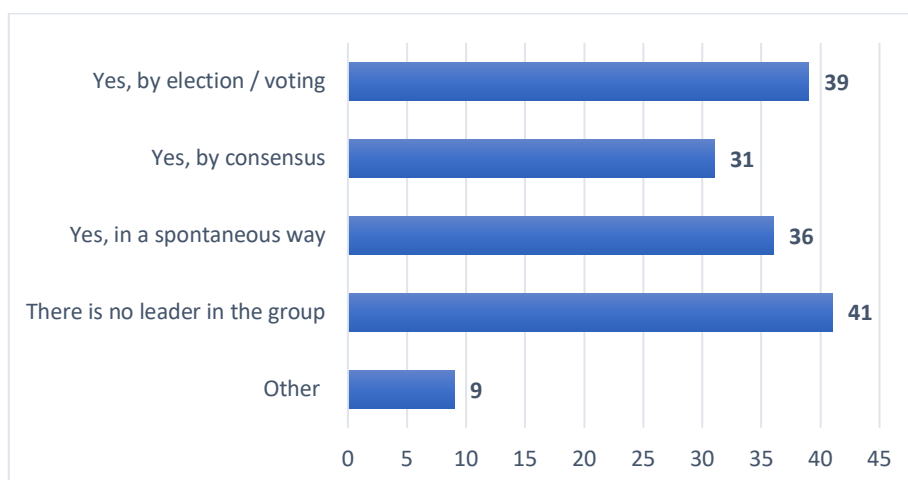
Un alt aspect de analizat este modul în care **procesul de luare a deciziilor** se desfășoară în cadrul grupurilor informale. Graficul 12 arată că majoritatea deciziilor sunt luate prin consens (64) sau printr-o combinație de idei (57). Cu toate acestea, 29 de grupuri au declarat că deciziile se iau prin vot și doar în 6 grupuri deciziile sunt luate unilateral de lider.

Graficul 12. Luarea deciziilor.

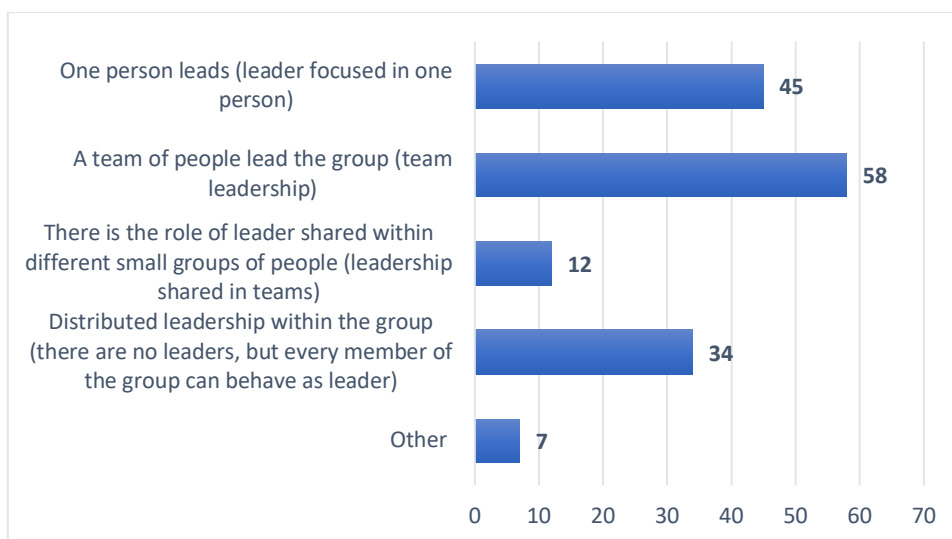
Rezultatele legate de **recunoașterea liderilor** în cadrul grupului sunt distribuite în mod similar între diferitele opțiuni de răspuns. Mai exact, liderii din 39 de grupuri au fost aleși prin vot, în 36 de grupuri au fost recunoscuți spontan, iar în 31 de grupuri, liderii au fost aleși prin consens. Cu toate acestea, 41 de grupuri au recunoscut că nu există lider în cadrul grupului. Trebuie remarcat faptul că au existat grupuri care au răspuns că rolul liderului nu era acela al unui lider ca atare, ci mai degrabă de manager.

Graficul 13. Recunoașterea liderului în cadrul grupului.

Și în legătură cu **tipologia conducerii**, așa cum se poate vedea în Graficul 14, conducerea grupurilor informale se concentrează în principal pe conducerea în echipă (58) și conducerea de către o persoană (45). Cu toate acestea, conducerea în 34 de grupuri este distribuită. În ceea ce privește „Altă opțiune”, există grupuri care au indicat că în cazul lor, conducerea a combinat diferite forme. Adică poate exista conducerea în echipă în grupuri mici, dar decizia finală este luată de lider.

Graficul 14. Tipologia conducerii.

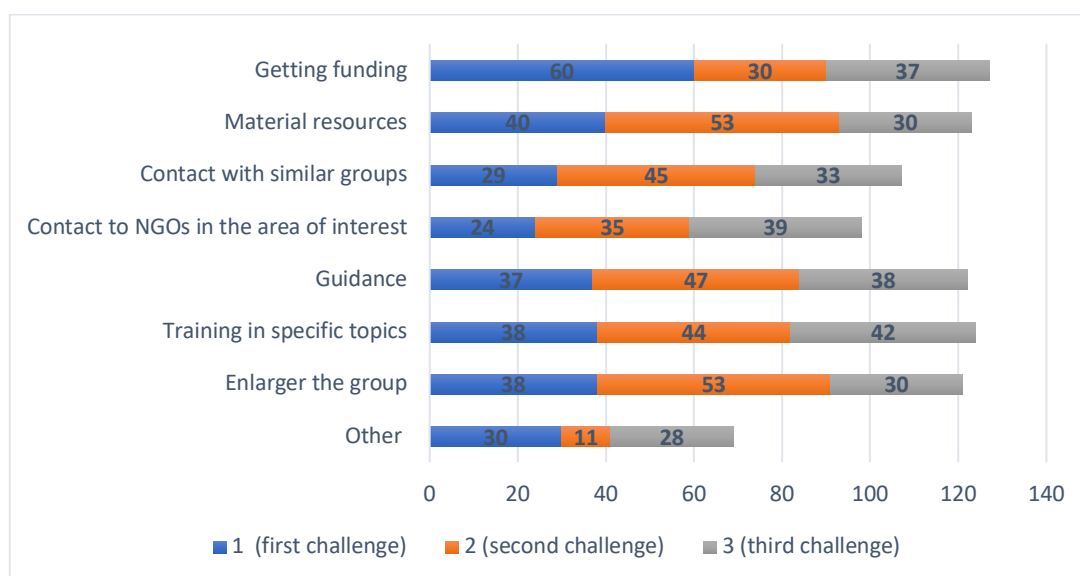
De asemenea, am analizat **gestionarea conflictelor** în cadrul grupului. După cum arată Graficul 15, principala modalitate de rezolvare a conflictelor în grupurile informale este negocierea între părți (86). Trebuie remarcat faptul că 35 de grupuri au raportat că rezolvă conflictele evitându-le. Există grupuri care au bifat „altă opțiune” și au indicat că nu au conflicte sau că-și rezolvă conflictele în prezența tuturor membrilor grupului.

Graficul 15. Gestionarea conflictelor.

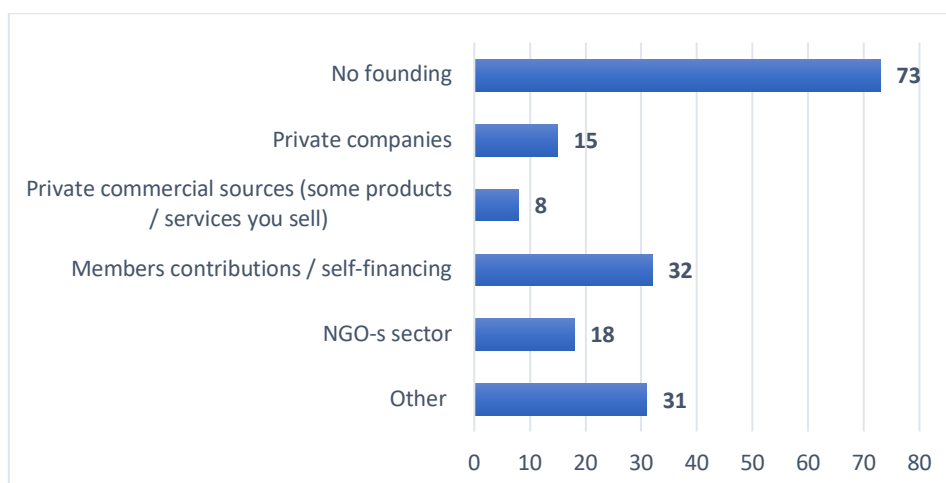
Graficul 16 prezintă **principalele provocări** pe care grupurile informale le-au identificat pentru dezvoltarea lor. După cum se observă, principalele provocări sunt: (1) „Obținerea de finanțări” (127); (2) „Formare în domenii specifice” (124); (3) „Resurse materiale” (124); (4) „Îndrumare” (122) și (5) „Extinderea grupului” (121). Alte provocări pe care unele grupuri le-au identificat sunt, de exemplu: „să avem un spațiu propriu în care să ne putem face activitățile” sau „timpul pentru întâlniri”.

Graficul 16. Principalele provocări.

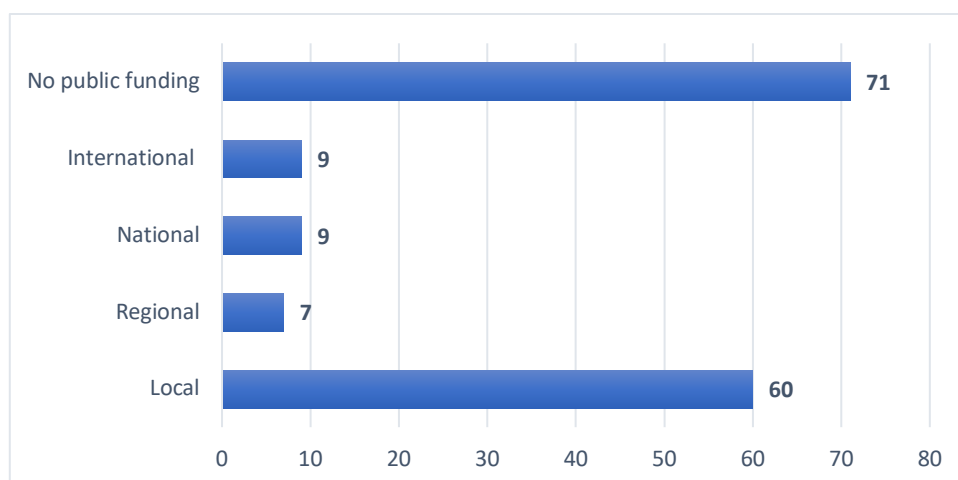
În ceea ce privește **sursele de finanțare**, Graficul 17 arată că aproape jumătate din grupuri au raportat că nu primesc nicio finanțare (73) sau că membrii grupului înșiși contribuie cu autofinanțare (32). Un număr considerabil de grupuri (31) au indicat că primesc finanțare din alte surse, cum ar fi Corpul european de solidaritate sau prin sprijinul municipal.

Graficul 17. Sursa financiară.

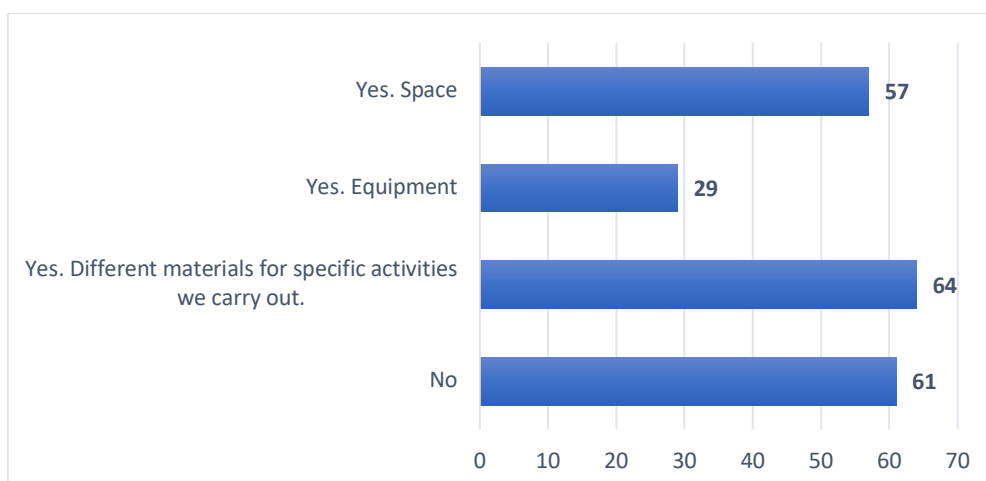
Rezultatele finale se referă la **finanțarea din partea administrației publice**, pe care o primesc grupurile. Graficul 18 se referă la nivelul de finanțare. Conform graficului anterior, aproape jumătate din grupuri nu primesc finanțare publică (71), dar un alt procent considerabil a raportat că primește finanțare locală (60). În cazuri specifice, unele grupuri primesc finanțare la nivel internațional, național sau regional.

Graficul 18. Nivelul finanțării administrației publice.

Ultimul grafic arată ce fel de ajutor primesc grupurile de la administrația publică. Resursele sunt destinate în principal diferitelor materiale pentru activități specifice (64) și pentru spațiu (55). Cu toate acestea, 61 de grupuri au raportat că nu primesc niciun fel de ajutor din partea administrației publice. Aceste rezultate finale evidențiază o provocare principală pentru grupurile informale: obținerea de finanțare.

Graficul 19. Finanțare din partea administrației publice – tipul de ajutor.

5.3. Rezultate calitative

După ce s-au prezentat rezultatele cantitative, această a doua secțiune prezintă rezultatele calitative. Aceste rezultate, derivate din analiza celor 37 de interviuri (vezi Tabelul 1), evidențiază aspecte legate de crearea și consolidarea grupurilor informale, dinamica internă a acestor grupuri, relațiile pe care le au cu exteriorul etc. Aceste rezultate se bazează pe opiniile și percepțiile pe care intervievații le au în raport cu diferitele elemente de analiză. Astfel, prezentarea include citate din interviuri. Pentru a menține anonimatul membrilor intervievați, orice informație care permite identificarea acestora a fost eliminată.

Prezentarea rezultatelor calitative include următoarele domenii de studiu: (1) Crearea și organizarea grupului; (2) Consolidarea și reglementarea internă a grupului; (3) Operarea grupului, conducerea și gestionarea cunoștințelor, precum și (4) Relațiile externe și promovarea grupului.

Crearea și organizarea grupului

Începuturile grupurilor informale luate în considerare în studiu sunt diverse, deși unele dintre ele au **forme de înființare** similare. Sunt în mare parte grupuri formate în ultimii 10 ani. Principalele modalități de creare a grupurilor sunt: (1) prin inițiativă și/sau propunere a unor organizații publice sau private; (2) prin inițiativă personală individuală sau colectivă.

Unele grupuri au raportat că grupul a fost creat ca urmare a propunerii unui proiect sau inițiativă de către: Consiliul municipal, școala, un ONG sau o fundație. Aceste grupuri s-au născut inițial ca proiecte și, de acolo, unele au ajuns să derive sau să continue pe cont propriu ca grup informal.

 Grupul a început în urmă cu aproximativ 10 ani, după o propunere din partea Primăriei La Orotava, numele grupului era „corresponsales jóvenes juveniles”. Grupul inițial a fost activ câțiva ani, dar apoi membrii grupului, conduși de casa tineretului, au continuat activitățile. Deci, în acest moment, în La Orotava, grupul nu este legat de Primărie.

(S_1)

 ONG-ul nostru umbrelă Útilapu Network a făcut parte dintr-un proiect internațional de cercetare numit Open Doors în rândul a 5 țări ale rețelei Service Civil International în 2012.

(H_4)

În ceea ce privește crearea grupului din inițiativă personală, sunt identificate două modalități principale. Pe de o parte, unele grupuri au fost create pentru că una sau mai multe persoane intenționau să întâlnească alte persoane pentru a face schimb de opinii și a acționa împreună. Mai exact, aceste persoane, prin contacte, caută alte persoane cu aceleași interese sau, mai degrabă, decid să participe la cursuri sau sesiuni oficiale pentru a găsi persoane cu aceleași interese.

 Unul dintre chitariști l-a contactat pe vocalist prin Facebook în 2014, pentru că l-a văzut cântând odată la un concert live cu fosta sa formație și s-a gândit dacă ar putea începe ceva împreună. Chitaristul cunoștea un prieten de la facultate care cânta și el la chitară și cei trei au început să cânte împreună și să scrie câteva melodii.

(P_8)

 În martie 2012, o mică echipă entuziastă a vizitat Arche Noah, organizată de Csilla Kis, unde au văzut banca de semințe și grădina demonstrativă, a ascultat istoria organizației, sistemul de sprijin operat și au participat la sesiuni practice. În urma vizitei, unii oameni au dorit să înființeze o organizație similară în Ungaria, iar echipa s-a adunat de mai multe ori în timpul verii și a vorbit mult despre obiectivele și funcționarea grupului.

(H_2)

Pe de altă parte, există și grupuri informale care apar din inițiativă personală, dar spontan, fără intenție prealabilă. În acest caz, întâmplător, mai multe persoane coincid la petreceri locale, concerte sau alte tipuri de evenimente și chiar în acel moment, atunci când împărtășesc păreri, decid să se întâlnească în continuare.

 Ceea ce ei fac este Calistenia-street urbano, un tip de exerciții fizice în aer liber și care funcționează în principal cu greutatea corporală. Nu a existat un moment specific de creație, ci au început spontan să practice sporturi împreună pe stradă.

(S_4)

 Toți membrii aveau aceeași dorință și ideea s-a născut într-o seară, când toată lumea bea împreună o bere.

(P_2)

Pentru crearea și înființarea de grupuri informale, unii intervievați au considerat că este esențial să existe un sprijin instituțional care să înainteze ideea de grup. Acest sprijin instituțional a permis grupurilor să înceapă diferite activități.

 Și chiar așa a început totul, pentru că odată ce am obținut acest tip de sprijin instituțional, apoi a fost doar o chestiune de organizare și, desigur, eram deja prieten cu o mulțime de oameni din multe organizații...

(B_1)

 Prin urmare, grupul nostru informal a fost creat la sfârșitul anului 2018 cu sprijinul Fundației Valori Subiective.

(H_1)

În principal grupurile au **aspirații** care vizează să ajute sau să influențeze îmbunătățirea unui anumit aspect sau grup social. Intervievații au exprimat că intenționează prin acțiunile lor să contribuie, într-un anumit mod, la îmbunătățirea societății. Pentru a face acest lucru, unele grupuri au subliniat necesitatea de a crea spații de lucru comune pentru a organiza activități și evenimente. Mai exact, nivelul de acțiune al acestor grupuri este în mare parte comunitar sau local.

 Ca grup, vrem să îi facem pe oameni mai conștienți de ceea ce trebuie cu adevărat să schimbăm, de ceea ce trebuie să facă cu adevărat.

(B_3)

 Principala lor așteptare este de a schimba mentalitatea oamenilor în ceea ce privește utilizarea pungilor textile în locul celor din plastic, precum și educarea cât mai multor copii cu privire la bullying.

(R_7)

Cu toate acestea, alte grupuri au recunoscut că aspirațiile lor sunt axate pe îmbunătățirea grupului în sine. Adică, în acest caz, accentul este pus pe grupul informal în sine. Sunt grupuri care împărtășesc același interes și scop care îi afectează personal și lucrează colectiv pentru a-l atinge. În cele din urmă, unul dintre grupurile informale a indicat că aspirația lor principală este de a deveni un grup formal.

 Așteptările și aspirațiile lor sunt să-și facă noi prieteni și să cunoască oameni noi, să organizeze activități, să fie mai activi, să se distreze și să-și dezvolte creșterea personală.

(S_5)

 Să-și câștige personalitatea juridică.

(P_2)

În ceea ce privește **liniile de acțiune** pentru atingerea obiectivelor, apar situații disparate între grupuri. Majoritatea grupurilor nu au linii de acțiune clar definite. Totuși, unele dintre aceste grupuri organizează întâlniri strategice pentru a decide care vor fi următoarele acțiuni. Pe de altă parte, unele grupuri au indicat că au linii de acțiune, dar sunt foarte flexibile și se schimbă în funcție de nevoile momentului și ale membrilor. Doar o mică parte a grupurilor a făcut referire explicită la liniile lor de acțiune.

 Trei linii principale de lucru: 1) să găsească un spațiu 2) să utilizeze comunicarea creativă 3) să creeze un program regulat de activități.

(P_1)

 Există 3 piloni: comunitate și spațiu comunitar deschis publicului; ateliere creative, schimb de cunoștințe și educație; studio de design.

(H_4)

Consolidarea și reglementarea internă a grupului

Profilul predominant îl reprezintă tinerii între 18-28 de ani, bărbați și femei fără distincție, care în prezent studiază și/sau lucrează și au studii medii sau superioare.

Grupurile au recunoscut unele **valori** cu care se identifică și care sunt necesare pentru binele comun al grupului și pentru îndeplinirea obiectivelor sale. Cele mai comune valori în grupuri sunt, în această ordine: (1) solidaritatea, (2) ajutorul reciproc, (3) cooperarea, (4) activismul social, (5) incluziunea și (6) libertatea. Alte valori mai specifice anumitor grupuri sunt legate de feminism, antifascism și altele.

 Trăitul împreună, solidaritatea, încurajarea celor mai tineri să fie cetățeni activi.

(S_5)

 Solidaritate, democrație, cetățenie activă, înțelegere și susținere reciprocă.

(H_1)

În general, grupurile nu desfășoară nicio activitate specifică pentru consolidarea **coeziunii de grup**. Motivele menționate au fost că membrii au o relație de prietenie sau că întâlnirile le permit deja membrilor să comunice și să se cunoască mai bine. Totuși, unele dintre aceste grupuri organizează excursii sau evenimente culturale pentru a se întâlni în spații mai relaxate, unde pot discuta alte subiecte mai personale. Tocmai această întrebare se dovedește a fi un handicap pentru acele grupuri în care membrii nu se pot întâlni în persoană.

 Da, ca mersul la cinema sau prânzul împreună.

(P_10)

 Da, avem excursii anuale și evenimente mai mici adesea în timpul anului.

(H_3)

Majoritatea grupurilor sunt receptive la **primirea de noi membri**, atâta timp cât acești membri noi împărtășesc valorile grupului. La rândul lor, există și unele grupuri care recrutează noi membri printr-o procedură de selecție, care răspunde la o identificare prealabilă a nevoilor de către grup. La extrema opusă și fiind cazuri specifice, există grupuri închise care nu intenționează să adauge noi membri.

 Toată lumea este binevenită atâta timp cât apreciază aceleași valori. Integrarea se întâmplă fără să ne dăm seama cum, vine oarecum natural.

(R_1)

 Nu intenționăm să adăugăm membri noi în grup.

(P_8)

Tendința în grupuri este de a nu aplica nicio strategie pentru a primi noi membri și a facilita **integrarea în grup**. În principal, încorporarea de noi membri se realizează ca un proces natural și spontan. În ciuda acestui fapt, sunt identificate unele practici în grupuri pentru primirea de noi membri, cum ar fi: (a) cunoașterea motivelor pentru aderarea la grup; (b) explicarea istoriei grupului și a regulilor acestuia; (c) completarea unui formular de înscriere cu date cu caracter personal; (d) adăugarea noului membru la grupul de WhatsApp.

 Oricine dorește să se alăture grupului poate face acest lucru. Trebuie doar să completeze un formular de înscriere cu datele personale. (...) Noii membri care s-au alăturat grupului au fost adăugați la un grup de WhatsApp care este utilizat pentru comunicare și au început să facă parte din acel proces.

(P_2)

 Apoi continuă să le spună despre scopul grupului și sunt bineveniți să se alăture dacă rezonază cu el.

(R_9)

În același mod în care nu există nicio procedură pentru integrarea unui nou membru, nu există nici o procedură pentru momentul în care un membru **decide să părăsească grupul**. Mai mult, grupurile au recunoscut că oamenii sunt liberi să părăsească grupul chiar și fără notificare prealabilă. Un singur grup a recunoscut importanța cunoașterii motivelor care îi determină pe oameni să dorească să părăsească grupul, deoarece poate fi un instrument de evaluare a procedurilor și valorilor grupului.

 Oamenii sunt liberi să părăsească grupul oricând, fără să spună nimănui.

(P_3)

 În caz de părăsire, dacă se datorează incompatibilităților cu grupul, acesta poate fi un instrument de reevaluare a procedurilor și valorilor grupului.

(P_4)

Atunci când se analizează dacă grupurile au **documente normative**, există o discrepanță între ele. Pe de o parte, există grupuri care au raportat că nu le au, iar pe de altă parte, sunt grupuri care au raportat că le dețin. În ceea ce privește grupurile care au spus că nu au documente normative, ele au specificat că aceste documente nu sunt necesare pentru ca grupul să funcționeze corect, deoarece toți membrii cunosc regulile. Cu toate acestea, unele dintre grupuri au raportat că au documente online care înregistrează activitățile sau deciziile lor importante.

 Nu avem niciun document specific. Avem o listă de sarcini și Google Drive, unde ne păstrăm ideile, fotografiile etc. Este partajat tuturor membrilor și ușor accesibil pentru toată lumea.

(H_1)

Și în ceea ce privește grupurile care au raportat că dețin aceste documente, ele s-au referit și la platforme precum Google Drive pentru a partaja documentele online, întrucât, în acest fel, sunt ușor accesibile de către toți membrii lor. Totuși, unele dintre aceste grupuri au recunoscut că aceste documente nu sunt actualizate frecvent.

 Da, forumul are un regulament, postat online pe platforma forumului. A fost realizat și actualizat de administratori. Actualizarea ține cont de sugestiile membrilor.

(R_2)

 Nimeni nu a avut timp să refacă aceste linii directoare și este o problemă, dar asta din cauza lipsei de timp.

(B_1)

Group operation, leadership and knowledge management

Natura **întâlnirilor** organizate de grupuri informale este diferită, în funcție de grupuri. La o extremă, există grupuri care nu au un interval de timp regulat pentru organizarea întâlnirilor, adică membrii se întâlnesc atunci când au nevoie sau consideră că este potrivit. La cealaltă extremă, există grupuri care au un program stabilit cu întâlniri. În mod normal, aceste ultime grupuri sunt cele care, pe de o parte, pregătesc în prealabil o agendă cu subiectele care vor fi discutate la ședință și, pe de altă parte, realizează și împărtășesc procesele-verbale cu deciziile convenite la ședință. Cu toate acestea, unele grupuri au indicat că ele combină întâlniri formale, pre-planificate și informale, în funcție de nevoile actuale.

 Ședințele nu se întâmplă după un program regulat, ci ori de câte ori avem nevoie.

(P_1)

 În mod normal, avem o agendă și urmăm aceste puncte. Încercăm să găsim date pentru întâlnirile care funcționează pentru noi toți, deși nu toată lumea s-ar alătura tuturor întâlnirilor. Luăm notițe care sunt vehiculate, astfel încât toată lumea să fie informată.

(H_1)

 Există întâlniri formale cu o agendă, dar uneori și întâlniri mai informale. .

(B_3)

Obiectivele acestor întâlniri sunt diferite, dar în principal, membrii grupurilor informale se întâlnesc pentru a: (a) împărtăși informații și/sau idei de interes grupului (b) discuta și genera dezbateri despre orice știri de interes pentru grup și (c) organiza și planifica noi activități.

 De asemenea, avem o întâlnire pentru a discuta despre cum să organizăm activități, să planificăm noi activități etc.

(S_6)

Multe grupuri au recunoscut că, din cauza imposibilității de a organiza întâlniri față în față (membrii locuiesc în diferite părți ale țării sau în diferite țări), aceste întâlniri se desfășoară virtual sau prin intermediul unei platforme care le permite să genereze forumuri. Și, în cele din urmă, în ceea ce privește caracterul obligatoriu al acestor întâlniri, un singur grup a recunoscut că sunt obligatorii.

 Rareori ne întâlnim personal, deoarece locuim în diferite părți ale țării (există și oameni care nu locuiesc în Ungaria), așa că ținem legătura în primul rând online (conversații Skype, discuții prin e-mail sau messenger).

(H_2)

Unele grupuri au **spații fizice** pentru întâlniri, dar multe alte grupuri au făcut referire la **spații virtuale**. Însă spațiile virtuale sunt folosite și de grupuri care se pot întâlni personal. Aceste spații virtuale le permit grupurilor să împărtășească informații și materiale, să discute idei, să creeze noi cunoștințe etc.

 Nu avem un spațiu fizic; toate întâlnirile au loc în spațiul virtual.

(R_6)

Mai exact, grupurile simt că **crează cunoștințe** atunci când au ocazia să înceapă noi proiecte și să se întâlnească fizic sau virtual pentru a decide împreună cum să lucreze. Membrii caracterizează aceste spații, atât fizice, cât și virtuale, ca fiind colaborative, deschise și relaxate, în care orice membru simte libertatea de a-și exprima ideile și de a prezenta propuneri.

 În general, există o atmosferă deschisă, de colaborare, în care toată lumea este binevenită să vină cu propuneri.

(B_3)

 Dacă există șanse pentru aplicații, proiecte noi, ne așezăm, facem o sesiune de brainstorming și decidem împreună.

(H_4)

Grupurile participă la o mare varietate de **activități** (atelieri, seminare, spectacole, concerte, evenimente etc.), bine promovate și organizate de grup sau de alte organizații locale cu care colaborează sau de care depind. Cele mai multe dintre ele sunt activități destinate comunității și deschise publicului. Acestea sunt activități cu un conținut ridicat de conștientizare socială și/sau contribuție la îmbunătățirea unor aspecte comunitare și/sau sociale.

 Unele dintre activități sunt propuse de casa tineretului, dar altele sunt inițiative ale tinerilor care formează grupul. În acest al doilea tip de activități, casa tineretului îi sprijină și îi ajută cu orice ar putea avea nevoie (în special cu chestiuni financiare).

(S_1)

 În spațiul nostru comunitar oferim, de asemenea, cursuri de yoga, evenimente interculturale/de gătit, prezentări, ateliere de artizanat și cursuri de limbă pentru refugiați și migranți pentru a-i ajuta la școală.

(H_3)

O activitate foarte frecventă în grupuri este organizarea de dezbateri/discuții deschise pentru a împărtăși opinii cu privire la un subiect de interes social. În plus, pentru a face aceste activități mai atractive pentru comunitate, sunt invitați experți din domeniile abordate.

Grupurile au recunoscut că **împărtășesc informații** înainte și după activități prin paginile lor de Facebook și Instagram, sau chiar pe canalele lor de YouTube. În plus, unele grupuri creează postere pe care le distribuie în orașul lor pentru a informa populația despre activitățile pe care le organizează. Pe de altă parte, câteva grupuri au menționat utilizarea altor canale pentru a raporta activitățile lor, cum ar fi radioul orașului sau revistele și ziarele locale.

 Activitățile sunt anunțate pe servere, pe forum, pe pagina de Facebook, canalul de Youtube.

(R_5)

 În principal rețelele sociale (Facebook și Instagram), dar și trimiterea de e-mailuri la reviste/site-uri culturale. Afixe și pliante în jurul orașului.

(P_5)

Grupurile nu dezvoltă de obicei un proces de **evaluare** sau aplică instrumente pentru a-și evalua activitățile, cu excepția unui grup care a raportat că folosește formulare online pentru a evalua fiecare dintre evenimentele lor. Cu toate acestea, în mod informal, toate grupurile poartă discuții între membrii lor pentru a-și evalua activitățile și astfel trage concluzii pentru organizarea activităților viitoare.

 Discutăm activitățile ulterior, tragem lecții și modelăm evenimentele ulterioare în lumina acestora.

(H_2)

 După toate evenimentele noastre avem un formular de evaluare online și offline. Luăm feedbackul și încercăm să-l implementăm data viitoare.

(H_4)

În general, grupurile nu au identificat schimbări majore în funcționarea lor internă. Mai exact, modificările pe care unele grupuri le percep sunt legate de **propria dezvoltare a grupului**. O primă schimbare este trecerea treptată a unor grupuri de la starea lor inițială la formarea și consolidarea ca grup informal. Multe grupuri s-au născut inițial ca proiecte dependente de organizații sau de consiliul orașului și când proiectul se încheie, devin un grup informal.

 Am început mai întâi ca o propunere de la Primărie, dar acum nu mai suntem coordonați de Casa Tineretului, ci doar susținuți când ni se cere sau Casa Tineretului are nevoie de voluntari din partea membrilor.

(S_1)

 Principala schimbare a fost trecerea de la un mare grup de Facebook la grupul activ, care a avut loc automat între cei care erau dispuși să se implice mai mult.

(B_2)

Another change, associated with group development, is the **distribution of tasks and responsibilities** among group members. Some groups indicated that when group members begin to know their respective skills and qualities, these skills and qualities are recognized by their members and they spontaneously, and almost unconsciously, assume the tasks and responsibilities that must be carried out.

 Până în prezent nu au existat roluri definite, s-au format organic cu cine a venit și a plecat din organizație.

(H_2)

În ceea ce privește **procesul decizional**, majoritatea grupurilor au caracterizat acest proces ca fiind democratic, în care toți membrii își pot exprima opinia și încerca să ajungă la un consens și să decidă ca grup. Cu toate acestea, unele grupuri au recunoscut că procesul nu este atât de democratic pe cât pare, deoarece uneori votează și decid ce votează majoritatea.

 Prin consens. Toate deciziile sunt luate de întregul grup, atunci când toți cei prezenți la ședință sunt de acord. Toată lumea contribuie cu opinii și sugestii, nu există lider.

(P_5)

 De asemenea, toată lumea poate sugera idei noi, iar restul pot vota.

(S_2)

În plus, pe de o parte, anumite grupuri au recunoscut existența unor membri mai experimentați sau implicați, care au un rol mai activ și care iau inițiativa în acest proces. Pe de altă parte, există grupuri care se referă direct la liderul grupului ca fiind persoana care propune alternativele posibile de a decide și are și ultimul cuvânt.

 Deciziile artistice se iau în consultare cu actorii, în timp ce deciziile administrative se iau prin consens între liderul/„președintele” și „vicepreședintele” grupului.

(R_8)

 Liderul ține cont de părerea grupului, dar are ultimul cuvânt.

(P_7)

Relațiile externe și promovarea grupului

Majoritatea grupurilor au raportat că au unul sau mai multe canale pentru a **promova grupul în afară**, în principal Facebook și Instagram. Unul dintre grupuri a menționat că are un newsletter. În două cazuri excepționale, grupurile și-au arătat intenția de a-și construi propriul site web sau platformă digitală. Pe lângă utilizarea acestor canale pentru a face vizibil ceea ce fac ca grup, le folosesc și pentru a comunica între ele.

 Avem un canal YouTube în care ne împărtășim munca și pagini de Facebook și Instagram pentru a ne împărtăși activitățile.

(P_8)

 Da, comunicăm activ pe Facebook, site-ul nostru web a fost acum reînnoit și este încă în curs de dezvoltare, dar va avea și o secțiune de blog și vom aduna schimburile de semințe pe o hartă.

(H_2)

Cu toate acestea, câteva grupuri au indicat că nu au un canal de grup care să promoveze grupul în societate. Motivele pe care le prezintă sunt diferite în grupuri, dar legate în principal de faptul că nu au intenția de a fi cunoscuți sau, în acest moment, de a folosi canalele personale ale membrilor.

 Nu ne prefacem că suntem cunoscuți extern.

(S_7)

 Fără rețele sociale sau site web, cel puțin pentru moment.

(P_2)

Grupurile au apreciat în general foarte pozitiv menținerea **relațiilor** cu alte grupuri informale, organizații publice sau private sau centre educaționale din apropiere, deoarece acestea sunt definite ca grupuri deschise comunității. Cu toate acestea, marea majoritate a grupurilor nu menține relații stabile și durabile cu exteriorul, cu excepția unor grupuri care sunt legate sau depind de anumite organizații sau ONG-uri.

 Da, cooperăm cu alte grupuri, întrucât întregul proiect este un parteneriat între 3 ONG-uri.

(H_1)

 În Belgia, grupul informal este legat și folosește facilitățile ONG-ului Toestand vzw.

În mod specific, relațiile pe care marea majoritate a grupurilor le stabilește cu exteriorul sunt, pe de o parte, limitate la utilizarea spațiilor și/sau a materialelor și, pe de altă parte, se bazează pe participarea la activități organizate de alte grupuri sau organizații. Doar câteva grupuri au menționat organizarea de activități împreună cu alte grupuri și menținerea unor contacte frecvente cu acestea.

 Colaborăm cu locații și alte organizații pentru că nu avem propriul spațiu și avem nevoie de un loc pentru evenimente.

(P_4)

 Au colaborat cu primăria pentru a acorda spațiul din centrul orașului necesar organizării activităților și cu școlile locale pentru a le permite accesul elevilor de liceu, ambele fiind colaborări bazate pe respect reciproc și seriozitate.

(R_8)

 Cândva au organizat o activitate împreună cu Crucea Roșie.

(S_1)

6. CONCLUZII ȘI IDEI PENTRU INTERVENȚIE

Analiza rezultatelor cantitative și calitative ale acestui studiu ne permite să avem informații despre modul în care există aceste grupuri, stilul lor de funcționare, modul în care membrii lor relaționează între ei și în care se raportează la exterior. Concluziile pe care le prezentăm mai jos sunt o sinteză descriptivă bazată pe contribuțiile membrilor grupurilor informale care au participat la studiu.

Mai exact, organizăm concluziile în raport cu principalele domenii ale studiului (caracteristici generale, crearea, consolidarea și evoluția, funcționarea și gestionarea grupului și promovarea grupului în străinătate și relațiile cu exteriorul). Din aceste concluzii sugerăm câteva idei pentru intervenție cu aceste grupuri.

Despre caracteristicile generale

- Membrii au o vârstă medie între 18 și 30 de ani aproximativ, cu studii medii sau superioare, care în prezent studiază și/sau lucrează. Genul nu este o variabilă definitorie a grupurilor, deoarece femeile și bărbații sunt distribuiți în mod alternativ în grupuri.
- Grupurile au între 6 și 20 de membri sau mai puțin de 5 membri.
- Sunt concentrate pe mai multe arii de acțiune, cum ar fi participarea civică, educația, cultura și lucrul cu tinerii.
- Nu au linii de acțiune definite pentru a-și lucra domeniile de acțiune.
- Principalele valori împărtășite de membrii acestor grupuri sunt solidaritatea, ajutorul reciproc, cooperarea, activismul social, incluziunea și libertatea.
- Există grupuri care nu primesc nicio finanțare sau în care membrii se finanțează singuri.
- Principalele provocări cu care se confruntă aceste grupuri sunt: (1) Obținerea de finanțare; (2) Formare în domenii specifice; (3) Resurse materiale și (4) Ghidare.

Propuneri

- Stabiliți în rândul tuturor membrilor linii de acțiune, în funcție de ariile de acțiune, care ghidează acțiunile și activitățile grupului. Liniile de acțiune pot fi flexibile, dar trebuie cunoscute de toți membrii.
- Colectați și organizați diferitele elemente legate de identitatea grupului (idealuri, valori, arii de acțiune etc.) și puneți-le la dispoziția tuturor membrilor grupului. Idee: creați un document de identitate de grup ușor de accesat și actualizat.
- Explorați modalități sau strategii care permit grupurilor să aibă resurse sau susținere pentru a face față principalelor provocări.

Despre crearea, consolidarea și evoluția grupurilor

- Cele mai multe dintre ele au fost create în ultimii zece ani.
- Două forme principale de creație: prin inițiativă și/sau propunere a unor organizații publice sau private sau prin inițiativă personală individuală sau colectivă.
- Motivațiile și aspirațiile de a crea grupurile sunt legate de îmbunătățirea sau impactul asupra unui aspect sau grup social. Aceste motivații și aspirații nu se schimbă de-a lungul anilor.
- Nu desfășoară activități pentru îmbunătățirea coeziunii grupului, cu excepția unor grupuri care organizează întâlniri în spații mai relaxante pentru a se cunoaște mai bine personal.

- Nu aplică strategii pentru a primi noi membri și a facilita integrarea în grup, dincolo de unele acțiuni izolate.
- Nu acordă atenție atunci când un membru decide să părăsească grupul.
- În timp ce unele grupuri nu dispun de documentație de reglementare, altele au, dar nu întotdeauna actualizată.
- De când au fost create grupurile, numărul membrilor lor rămâne stabil sau crește ușor.
- Fondatorii grupurilor continuă să fie implicați în grup.

Propuneri

- Efectuați acțiuni pentru îmbunătățirea coeziunii grupului. De exemplu: activități de agrement, dinamici de grup, relații de colaborare etc.
- Identificați, recunoașteți și valorificați calitățile și abilitățile tuturor membrilor grupului pentru a le dezvolta sentimentul de apartenență.
- Creați profiluri pentru fiecare membru: o fotografie sau un avatar, descriere, motivele pentru care face parte din grup, ce poate oferi grupului etc. Încorporați aceste profiluri într-o platformă virtuală partajată de grup.
- Elaborați strategii pentru însoțirea și primirea de noi membri care se alătură grupului. De exemplu: atribuirea unui membru de referință pentru primele luni, acces la toată documentația grupului, crearea profilului de membru și încorporarea acestuia în platformă etc.
- Cunoașteți motivele pentru care membrii decid să părăsească grupul. Dacă sunt motive legate de grup, utilizați aceste cazuri ca mecanism de evaluare a grupului.

Despre funcționarea și gestionarea grupului

- Grupurile lucrează prin adunări generale cu toți membrii lor. Aceste întâlniri pot fi planificate în avans sau, dimpotrivă, pot fi mai informale și supuse nevoilor momentului. Unele grupuri își fac procese verbale ale întâlnirilor și le împărtășesc.
- Frecvența întâlnirilor este între două sau trei ori pe lună sau mai puțin de o dată pe lună.
- Obiectivele acestor întâlniri sunt diferite, dar în principal, membrii grupurilor informale se întâlnesc pentru a: (a) împărtăși informații și/sau idei de interes pentru grup (b) discuta și genera dezbateri despre orice știri de interes pentru grup și (c) organiza și planifica noi activități.
- Întâlnirile au loc în spații fizice și/sau virtuale. Spațiile virtuale le permit grupurilor să interacționeze, să împărtășească informații și materiale, să creeze noi cunoștințe etc.

- Comunicarea membrilor este naturală și spontană între toți membrii grupului. Comunicarea față în față și prin mesaje instantanee sunt principalele canale de comunicare.
- Grupurile organizează activități, dar colaborează și participă la activități organizate de alte grupuri sau organizații locale. Aceste activități sunt destinate comunității cu un conținut ridicat de conștientizare socială și/sau contribuție la îmbunătățirea unor aspecte comunitare și/sau sociale.
- Evaluarea activităților este limitată la discuțiile dintre membrii grupului.
- Grupurile partajează informații intern și extern. Pe plan intern, își partajează documentele și materialele printr-o platformă (de exemplu, Google Drive) și, pe plan extern, își publică activitățile prin Facebook, Instagram sau YouTube.
- Grupurile creează cunoștințe atunci când au ocazia să înceapă proiecte noi și să se întâlnească fizic sau virtual pentru a decide împreună cum să lucreze. Membrii caracterizează aceste spații, atât fizice, cât și virtuale, ca fiind colaborative, deschise și relaxate, în care orice membru simte libertatea de a-și exprima ideile și de a prezenta propuneri.
- Distribuția sarcinilor și responsabilităților între membri se realizează printr-un proces spontan și aproape inconștient, în care membrii își recunosc abilitățile și calitățile respective și își asumă sarcinile și responsabilitățile.
- Deciziile sunt luate în principal prin consens, deși unele grupuri indică faptul că votează sau că liderul are ultima decizie.
- Există grupuri care nu recunosc figura liderului ca atare. Cu toate acestea, grupurile recunosc existența unor membri mai experimentați sau mai dedicați, care au un rol mai activ în propunerea de idei sau luarea deciziilor.
- Recunoașterea liderului este trăită ca un proces natural și spontan sau, dimpotrivă, este rezultatul unui vot.
- Gestionarea posibilelor conflicte se realizează în principal prin negocieri între părți, dar și prin evitarea acestora.

Propuneri

- Garantați organizarea de întâlniri periodice (față în față sau virtuale), chiar dacă acestea nu au o „natură de întâlnire”, pentru a nu pierde uniunea ca grup.
- Creați figuri cu responsabilități rotative și distribuiți-le între membri. De exemplu: pregătirea agendei întâlnirii, întocmirea proceselor verbale, moderarea ședințelor etc.

- Promovați un site web/platformă interactivă între membri care permite munca colaborativă.
- Creați o bază documentară care să permită consultarea și diseminarea întregii documentații legate de grup.
- Evaluați și documentați activitățile desfășurate. De exemplu: cunoașterea gradului de satisfacție a membrilor cu organizarea activității și a gradului de satisfacție a participanților cu activitatea, luarea în considerare și evaluarea posibilelor sugestii de îmbunătățire atât de către membri, cât și de către participanți etc.
- Creați un spațiu documentar virtual ca mecanism de instituționalizare a învățării. Acest spațiu poate colecta dovezi ale diferitelor activități desfășurate, ale deciziilor importante luate ca grup etc.
- Țineți întâlniri specifice pentru autoevaluare ca grup. Aceste autoevaluări pot fi mai mult sau mai puțin formale, dar trebuie să se încheie cu angajamente finale ca grup. Pentru aceste autoevaluări, grupurile pot folosi jurnale de grup și caiete, rubrici proiectate anterior, scale de evaluare, metode non-formale și interactive etc.

About the projection of the group and relations with the society

- Grupurile sunt promovate ca un grup către exterior, în principal prin intermediul paginilor lor de Facebook, Instagram și YouTube. În unele cazuri, grupurile folosesc alte canale externe precum ziare locale, radio local etc.
- Relațiile pe care grupurile le întrețin cu exteriorul sunt accidentale, cu excepția unor grupuri care sunt legate sau depind de anumite organizații sau ONG-uri. Aceste relații, în cea mai mare parte, sunt limitate la utilizarea spațiilor și/sau a materialelor și la participarea la activități organizate de alte grupuri sau organizații.

Propuneri

- Contactați alte grupuri informale cu aceleași interese sau care împărtășesc aceleași domenii de acțiune.
- Căutați oportunități de colaborare cu alte grupuri sau organizații.
- Căutați sprijin instituțional bazat pe ajutorul reciproc. De exemplu: organizarea de discuții/ateliere pentru elevi în schimbul utilizării facilităților și materialelor lor.
- Folosiți sprijinul instituțional pentru a extinde activitățile la nivel local sau regional.
- Găsiți alte grupuri, care pot fi formale și care lucrează în același domeniu de interes la nivel regional, național sau internațional pentru a colabora și a găsi sinergii.

7. REFERINȚE

- Bednall, T. C., K. Sanders, and P. Runhaar. (2014). Stimulating Informal Learning Activities Through Perceptions of Performance Appraisal Quality and Human Resource Management System Strength: A Two-Wave Study. *Academy of Management Learning and Education* 13 (1): 45–61. doi:10.5465/amle.2012.0162.
- Burke, L. A., and H. M. Hutchins. (2007). Training Transfer: An Integrative Literature Review. *Human Resource Development Review* 6 (3): 263–296. doi:10.1177/1534484307303035.
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2008). *Research methods in education*. New York: Routledge.
- Daniels, H. (2012). Institutional culture, social interaction and learning. *Learning, Culture and Social Interaction*, 1, 2–11.
- Enos, M. D., M. T. Kehrhahn, and A. Bell. (2003). Informal Learning and the Transfer of Learning: How Managers Develop Proficiency. *Human Resource Development Quarterly* 14 (4): 369–387. doi:10.1002/hrdq.1074.
- Green, L. (2008). *Music, informal learning and the school: a new classroom pedagogy*. Hampshire: ASHGATE
- Hoffman, D., Blasi, B., Culum, B., Dragsic, Z., Ewen, A., Horta, H., et al. (2014). The methodological illumination of a blind spot: Information and communication technology and international research team dynamics in a higher education research program. *Higher Education*, 67(4), 473–495.
- Hussein, R.T.(1990). Understanding and Managing Informal Groups. *Management Decision*, 28(8) - <http://dx.doi.org/10.1108/00251749010000038>
- Paavola, S., L. Lipponen, and K. Hakkarainen. (2004). Models of Innovative Knowledge Communities and Three Metaphors of Learning. *Review of Educational Research* 74 (4): 557–576. doi.org/10.3102/00346543074004557.
- Rickards, T., & Moger, S. (2000). Creative leadership processes in project team development: An alternative to Tuckman's stage model. *British Journal of Management*, 11(4), 273–283.
- Tuckman, B. W., & Jensen, M. A. C. (1977). Stages of small-group development revisited. *Group and Organization Studies*, 2(4), 419–427.
- Whitley, R., Gläser, J., & Engwall, L. (Eds.). (2010). *Reconfiguring knowledge production: Changing authority relationships on the sciences and their consequences for intellectual innovation*. Oxford: Oxford University Press.

8. ANEXE

8.1. Anexa 1: Șablon de cercetare documentară

Șablon de cercetare documentară pentru colectarea datelor:

Pentru a completa șablonul, pot fi utilizate următoarele surse de informații:

1. Reglementările europene privind statutul grupurilor informale de tineri
2. Reglementări naționale privind grupurile de tineri
3. Norme locale
4. Cunoștințe personale

Țara:
Respondent:
Subiecte
Cum sunt definite „grupurile informale” în contextul dvs. național?
Denumiți actele legislative locale care reglementează grupurile informale
Denumiți o politică locală care afectează crearea și dezvoltarea unui grup informal
În baza legislației locale, furnizați informații legate de: <ul style="list-style-type: none">- Finanțare- Sistem de funcționare- Strategii de creație- Statutul și tranziția la grup/organizație formală

<p>Ce tip de grupuri informale funcționează în contextul dvs. local¹?</p> <p>Dimensiunea grupurilor</p> <p>Ani de experiență în grupuri</p> <p>Focus/zona de intervenție</p> <p>Acoperire: locală, națională, internațională</p>
<p>Pe baza cunoștințelor personale, descrieți pe scurt modul în care grupurile sunt formate și dezvoltate.</p>
<p>Conform cunoștințelor dvs. personale: care sunt motivațiile formării grupurilor informale?</p>
<p>Pe baza cunoștințelor dvs., care sunt principalele aspecte juridice care trebuie îmbunătățite pentru a facilita crearea și dezvoltarea grupurilor informale?</p>

¹ Prin „context local” înțelegem unitatea administrativă cu un anumit nivel de autonomie definit de fiecare partener

8.2. Anexa 2. Sondaj

Prezentul sondaj face parte din proiectul „Empowering the Informal (2018-3-RO01-KA205-061362)”, finanțat de programul Erasmus+ al Comisiei Europene, care își propune să înțeleagă funcționarea grupurilor informale de tineret din Europa, precum și propune măsuri de sprijin acestor grupuri pentru a le îmbunătăți dezvoltarea și funcționarea.

În cadrul acestui proiect am înțeles grupul informal ca un grup independent dinamic, care nu caută nicio formă juridică, compus din cel puțin trei persoane conduse de interese și cauze comune și care acționează în jurul unui scop comun.

Completând acest sondaj, veți furniza informații cheie despre grupurile informale de tineri din Europa, care ar putea ajuta la facilitarea unei alinieri mai precise între centrele de tineret, politicile pentru tineret, administrațiile și nevoile tinerilor.

Nicio informație personală nu va fi partajată sau dezvăluită în analiza datelor.

Finalizarea sondajului complet durează aproximativ 10 minute.

A. ÎNTREBĂRI INTRODUCTIVE ȘI DATE DEMOGRAFICE

Sunt de acord să particip la proiect. Înțeleg scopul și natura acestui studiu și particip voluntar. Înțeleg că mă pot retrage din studiu în orice moment, fără nicio penalizare sau consecință.

Da

Nu

1. Numele grupului informal (dacă există):

2. Orașul în care își are sediul grupul:

3. Țara în care își are sediul grupul:

4. Vârsta medie a membrilor:

5. Pe ce se concentrează grupul:

- Arte
- Implicare civică/cetățenie activă
- Cooperare
- Cultură
- Ecologie
- Educație
- Minorități etnice
- Ajutor pentru migranți
- Drepturile omului
- Timp liber
- Cartiere
- Politică
- Incluziune socială
- Sport
- Turism
- Lucru cu tinerii
- Altă opțiune

6. Care este rolul tău în grup?

- Lider al grupului
- Responsabil pentru o anumită arie/subiect
- Niciun rol special
- Altă opțiune

7. Câți membri alcătuiesc în prezent grupul?

- Mai puțin de 5
- Între 6 și 20
- Între 21 și 40
- Între 41 și 60
- Peste 60
- Nu știu

B.CREAREA ȘI STABILIREA GRUPULUI

1. Când a fost creat grupul?

- Cu mai puțin de un an în urmă
- Între 1-3 ani în urmă
- Între 3- 5 ani în urmă
- Acum mai bine de 5 ani

2. Aveți vreo experiență anterioară ca membru informal al grupului?

Da

Nu

2.1 Dacă da, din câte grupuri informale ați făcut parte?

3. Care a fost principala motivație din spatele creării grupului?

Pentru a satisface un interes comun

Pentru a îndeplini o nevoie personală

Pentru a îmbunătăți un anumit aspect în contextul local

Pentru a avea un impact social (prin proiecte și programe sociale)

Pentru a împărtăși experiențe cu oameni ce au experiențe comune

Pentru a atinge un anumit obiectiv/misiune

Altă opțiune

4. Ați schimbat obiectivul sau domeniul grupului de-a lungul timpului?

Da

Nu

4.1 Dacă da, de ce? Care este obiectivul actual?

5. Numărul membrilor a fost modificat de la crearea grupului?

Da, acum sunt mai mulți membri

Da, acum sunt mai puțini membri

Este mai mult sau mai puțin la fel

6. Membrii fondatori mai participă activ în grup?

Da

Nu

Nu știu

6.1 Dacă da, în ce mod participă?

C. CARACTERISTICI ȘI MANAGEMENTUL GRUPULUI

1. Cum lucrați de obicei în cadrul grupului?

De obicei, ne întâlnim în întrunirile generale cu toți membrii grupului

De obicei, avem întâlniri în echipe mici specializate

Libertate, nu există criterii de organizare internă

Altă opțiune

2. Cu ce periodicitate aveți întâlniri?

- Mai mult de o dată pe săptămână
- O dată pe săptămână
- Între două sau trei ori pe lună
- Mai puțin de o dată pe lună

3. Cum apare de obicei comunicarea între membrii grupului?

- Este inițiată și realizată între membri cu roluri similare în grup
- Comunicare spontană și naturală între toți membrii grupului
- Altă opțiune

4. Cum comunicați de obicei între voi?

- Prin mesagerie instant (WhatsApp, Telegram, Messenger etc.)
- Apeluri telefonice
- Pagina de Facebook
- E-mail
- Instagram
- Întâlniri față în față
- Altă opțiune

5. Cum luați decizii în cadrul grupului?

- Prin consens: decizia este discutată până când toți membrii grupului sunt de acord cu aceasta
- Prin majoritate: grupul votează și propunerea cu cele mai multe voturi câștigă
- Prin combinație de idei: căutarea diferitelor opțiuni și combinarea acestora
- Prin decizia liderului: decizia depinde de o singură persoană

6. Este recunoscut rolul de lider sau lideri în cadrul grupului?

- Da, prin alegeri/vot
- Da, prin consens
- Da, într-un mod spontan
- Nu există lider în grup
- Altă opțiune

7. Cine conduce grupul?

- O persoană conduce (lider concentrat într-o singură persoană)
- O echipă de oameni conduce grupul (conducere de echipă)
- Există rolul de lider împărțit în diferite grupuri mici de oameni (leadership împărțit în echipe)
- Conducere distribuită în cadrul grupului (nu există lideri, dar fiecare membru al grupului se poate comporta ca lider)

Altă opțiune

8. Cum sunt gestionate și rezolvate conflictele din cadrul grupului?

- Evitarea conflictului
- Negocierea între părți în vederea realizării unui acord
- O persoană externă ne îndrumă spre rezolvarea conflictului
- Decizia liderului, care oferă o soluție după analiza conflictului
- Un alt membru al grupului, diferit de lider, decide
- Altă opțiune

9. Care este cea mai mare provocare din grupul dvs.? (alegeți primele 3 după ordinea de prioritate)

	1 Prima provocare	2 A doua provocare	3 A treia provocare
Obținerea de finanțare			
Resurse materiale (spațiu etc.)			
Contact cu grupuri similare			
Contacte cu ONG-uri din zona de interes			
Îndrumare			
Formare în domenii specifice			
Extinderea grupului			
Altă opțiune			

10. Aveți vreo sursă financiară sau de venituri?

- Fără finanțare
- Companii private
- Surse comerciale private (unele produse/servicii pe care le vindeți)
- Contribuții ale membrilor/autofinanțare
- Sectorul ONG-urilor
- Altă opțiune

11. Primiți finanțare din partea administrației publice? La ce nivel?

- Fără finanțare publică
- Internațional
- Național
- Regional
- Local
- Altă opțiune

12. Primiți finanțare din partea administrației publice? La ce nivel?

- Da. Spațiu
- Da. Echipament

Da. Diferite materiale pentru activități specifice pe care le desfășurăm

Nu

Dacă doriți să primiți informații despre proiect, vă rugăm să lăsați e-mailul dvs. mai jos

Dacă doriți să participați la următoarea fază a proiectului, oferindu-ne un interviu, vă rugăm să lăsați e-mailul dvs. mai jos

Vă mulțumim mult pentru participare!

8.3. Anexa 3. Scriptul interviului

Rolul interviuatului în grup:

A. CREAREA ȘI ORGANIZAREA GRUPULUI

1. Cum a fost creat grupul dvs.? Ați putea descrie acel moment?
2. Care sunt principalele așteptări și/sau aspirații pe care le aveți ca grup? Care sunt obiectivele dvs. pentru a le atinge?
3. Aveți vreo linie de acțiune pentru a atinge aceste obiective? Dacă da, care?

B. CONSOLIDAREA ȘI REGLEMENTAREA INTERNĂ A GRUPULUI

4. Care este profilul sociodemografic al membrilor grupului? (vârstă, sex, nivel educațional, activitate de muncă...)
5. Având în vedere domeniul grupului dvs., ce valori credeți că sunt importante pentru grupul dvs.?
6. Realizați activități de team building pentru a întări coeziunea grupului?
7. Când aderă un nou membru, cum îl integrați în grup? Ce strategii implementați pentru a încorpora noi membri? (dați exemple de activități care devin utile ca proces de socializare a noilor membri) Cât de deschiși sunteți pentru a primi noi membri? Care este procedura de aderare la grup? Există vreun proces de integrare? Dar de părăsire?
8. Aveți documente normative în care sunt enunțate liniile directoare de participare, strategiile de acțiune, responsabilitățile etc.? Dacă da, aceste documente sunt ușor de găsit și accesibile tuturor membrilor? Se actualizează aceste documente? Cine participă la procesul de actualizare? Dacă nu, cum transferați normativele și regulile de funcționare către noii membri?

C. FUNCȚIONAREA GRUPULUI, CONDUCEREA ȘI MANAGEMENTUL CUNOȘTINȚELOR

9. Care este scopul principal al întâlnirilor pe care le organizați? Ați putea să descrieți cum sunt aceste întâlniri? Există puncte de discuție/agendă informate anterior? Participă toți membrii la ședințe?
10. Aveți **timp și spațiu** pentru a crea cunoștințe împreună (adică a crea noi materiale, activități, proiecte etc.)? Dacă da, cum sunt aceste spații (relaxate, colaborative, informale etc.)?
11. În ceea ce privește **activitățile** pe care le organizați: ce tip de activități sunt? Cum le organizați? Cine participă la activități? Cum participă (ca organizatori, participanți, colaboratori etc.)?
12. Aveți instrumente pentru a împărtăși informații despre activitățile pe care le organizați? Evaluați activitățile? Folosiți informațiile pentru a crea/proiecta noi activități?
13. Au avut loc modificări în funcționarea grupului? Dacă da, cum ați gestionat modificările și ajustările regulilor, rolurilor, normativelor etc.?
14. Cum se desfășoară procesul decizional? Cum luați decizii în interiorul grupului? (*E cineva care vine mereu cu idei? Aveți membri care sunt mai activi și alții mai puțin activi?*)

D. RELAȚII EXTERNE ȘI PROMOVAREA GRUPULUI

15. Aveți vreun canal de comunicare prin care **vă promovați grupul în extern**? (*Twitter, Facebook etc.*)
16. Cum descrieți **relația grupului dvs. cu externul** (alte grupuri, asociații sau entități locale etc.)? Participați la activități organizate de alte grupuri sau asociații? Ați organizat vreodată activități în colaborare cu alții? Oferiți servicii comunității? Folosiți resurse sau echipamente externe (de la alte instituții, grupuri, asociații, ...)?

ALTE COMENTARII

Vă mulțumim mult pentru participare!